

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
97/C 88/01	Ecu	1
97/C 88/02	Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset ⁽¹⁾	2
97/C 88/03	Valtion tuet — C 56/96 (ex NN 174/95) — Italia	4
97/C 88/04	EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtion tuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	16
97/C 88/05	Valtion tuet — C 61/96 (ex N 408/B/96) — Italia	17
97/C 88/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia N:o IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/MIGROS/UBS) ⁽¹⁾	21

II *Valmistavat säädökset*

.....

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

III *Tiedotteita*

Komissio

97/C 88/07

Säännöllisen lentoliikenteen harjoittaminen — Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen Ranskan valtion esittämä tarjouskilpailu, joka koskee Rochefort-Saint-Agnanin ja Paris-Orlyn välisen säännöllisen lentoliikenteen harjoittamista 22

Alfa-ohjelma — Alfa-ohjelman puitteissa jätettävien hakemusten esittämiskutsu (katso kansilehden kolmas sivu)

FI

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (*)

18. maaliskuuta 1997

(97/C 88/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,1146	Suomen markka	5,86508
Tanskan kruunu	7,42659	Ruotsin kruunu	8,94343
Saksan markka	1,94402	Sterling-punta	0,727592
Kreikan drakhma	306,958	Yhdysvaltojen dollari	1,15454
Espanjan peseta	165,192	Kanadan dollari	1,58507
Ranskan frangi	6,56126	Japanin jeni	141,524
Irlannin punta	0,740471	Sveitsin frangi	1,67339
Italian liira	1956,45	Norjan kruunu	7,91901
Alankomaiden guldeni	2,18890	Islannin kruunu	82,1111
Itävallan šillinki	13,6825	Australian dollari	1,46553
Portugalin escudo	195,810	Uuden-Seelannin dollari	1,66313
		Etelä-Afrikan randi	5,10539

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(*) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL N:o L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 311, 30.10.1981, s. 1).

Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset

(97/C 88/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

- Neuvoston direktiivi 83/189/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, teknisiä standardeja ja määräyksiä tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Neuvoston direktiivi 88/182/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1988, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/10/EY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994, direktiivin 83/189/ETY muuttamisesta toisen kerran (EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30)

Ilmoitukset komission saamista teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista:

Viite (*)	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy (?)
97/17/D	Hyväksymismääräys BAPT 211 ZV 031/2020 radioliikkeenilmaisimista	10.4.1997
97/18/F	Tulipalo- ja paniikkiriskin ehkäisemiseksi yleisöä vastaanottavissa laitoksissa annettua turvallisuusmääräystä muuttavien ja täydentävien säännösten hyväksymisestä annettu määräysluonnos	9.4.1997
97/19/F	Ympäristövaatimusten huomioonottamisesta pakkausten suunnittelussa ja valmistuksessa annettu asetusluonnos	9.4.1997
97/20/B	Tekninen tyyppihyväksyntäeritelmä Belgian julkisen teleliikenneverkon analogisiin vuokrajohtimiin liitettäviksi tarkoitettuille telepäätelaitteille; (BE/SP-202 15.12.95 laltos)	14.4.1997
97/21/FIN	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös nestekaasuasetuksen soveltamisesta	10.4.1997
97/22/NL	Eläinten terveys- ja hyvinvointilain 66 artiklan 1 momentin d alakohdan voimaantumisaikakohdan määräävä päätös	14.4.1997
97/23/NL	Siipikarjan ja munien tuotantokunnan teurassiipikarjan kaupan pitämisen vaatimuksia koskevan säädöksen VI muutossäädös	14.4.1997
97/24/E	Luonnos kuninkaalliseksi päätökseksi, jolla hyväksytään räjähdysainemääräys	15.4.1997
97/25/I	Kiireisesti määrättävät toimenpiteet bentseenistä johtuvan saastumisen ehkäisemiseksi — (direktiivin 94/63/EY ja direktiivi 85/210/EY 6 artiklan toteutus)	11.4.1997
97/26/D	Ohjeet — jatkuvia päästönmittauksia koskevien mittauslaitteiden ennakkokokeesta, asennuksesta, kalibroinnista, huollosta ja vertailu- tai käyttösuureiden jatkuvasta hankkimisesta erityisainepäästöjen jatkuvaan valvontaan — jatkuvien päästömittausten arvioinnista — nokilukumittausten arvioinnista polttoöljy-sähkölämmityslaitteiden osalta	16.4.1997
97/27/I	Asetus, jolla toteutetaan 6 päivänä lokakuuta 1995 annettu laki, joka koskee automaattisten, puoliautomaattisten ja elektronisten viihde- ja taitopelilaitteiden ja -välineiden sekä pienjakelulaitteiden ominaisuuksia	14.4.1997
97/28/A	RVS 8S.06.22 — Päällystystyöt, bitumipäällysteet, polymeerimodifioitu jyrsäsfalti	17.4.1997
97/29/FIN	Asetus ajoneuvojen käytöstä tieltä annetun asetuksen muuttamisesta	15.4.1997
97/30/A	Lakia, jolla muutetaan Kärntenin osavaltion järjestelyjä koskevaa lakia (Zl. Ver-166/1/1997), koskeva lausuntoluonnos	(*)
97/31/FIN	Merenkulkuhallituksen määräykset alusten hengenpelustuslaitteista	23.4.1997
97/32/UK	Pienten kaupallisten työlaivojen ja luotsialusten turvallisuus -ohjekokoelma ja siihen liittyvät määräysluonnokset (vuoden 1997 kauppamerenkulkua [pienet työlaivat ja luotsialukset] koskevat määräykset)	25.4.1997

Viite (*)	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy (*)
97/33/UK	Nimetyistä lähtöpaikasta käsin liikennöivien pienten kaupallisten alusten turvallisuus -ohjekokoelma	25.4.1997
97/34/D	Juomanjakelulaitteita koskevat tekniset säännöt; TRSK 313 "Kiinteät sähkölaitteet, jotka on tarkoitettu varoittamaan terveydelle vaarallisista hiilidioksidipitoisuuksista; toimintaa ja testausmenetelmiä koskevat vaatimukset"	23.4.1997
97/35/NL	Kemiallisia aineita kuljettavilla tankkerialuksilla pidettävää lääkinnällistä varustelua täydentäviin määräyksiin liittyvä, IBC-ohjeita koskevaa säädöstä ja BCH-ohjeita koskevaa säädöstä muuttava ... säädös	24. 4. 1997
97/36/NL	Tiedotus merenkulkijoille puutavarakansilastin kuljettamisesta; puunkuljetusohjeet	24.4.1997
97/37/UK	Elintarvikemääräykset (säteilöitymisen valvonta) (muutos). Näitä ehdotuksia sovelletaan ainoastaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Pohjois-Irlanti antaa kuitenkin vastaavanlaiset määräykset	23.4.1997
97/38/B	Luonnos kuninkaalliseksi päätökseksi sellaisten elintarvikkeiden kaupan pitämisen kieltämisestä, joiden seassa on minkälaisia tahansa esineitä	(*)
97/39/GR	Tekniset määräykset, joissa käsitellään Kreikan ylimmän kemiallisten asioiden neuvoston päätöstä Kreikan elintarvikelain 91 §:n 1 momentin 3 alakohdan ("corned beef" eli suolasäilykenaudanliha) muuttamisesta	25.4.1997
97/40/GR	Tekniset määräykset käsitteen "ekologinen" käytöstä	25.4.1997
97/51/UK	Vuoden 1997 naudasta peräisin olevia tuotteita koskevat määräykset (tuotanto ja hävittäminen)	(*)
97/69/B	Luonnos vartiointialalla toimivien yritysten ja yritysten sisäisten vartiointitoimintojen arvoavarakuljetukseen käyttämien ajoneuvojen teknisiä ominaisuuksia ja virallista hyväksymistä koskevaksi kuninkaalliseksi päätökseksi	(*)
97/70/B	Luonnos arvoavarakuljetusten turvaamisen tiettyjen menetelmien sääntelyä koskevaksi kuninkaalliseksi päätökseksi	(*)
97/71/B	Luonnos arvoavaroiden suojarjestelmien tyyppihyväksyntämenettelyä koskevaksi ministeriön päätökseksi	(*)
97/72/B	Luonnos vartiointialalla toimivien yritysten ja yritysten sisäisten vartiointitoimintojen arvoavarakuljetuksissa käyttämien ajoneuvojen tarkastusmenettelyä koskevaksi ministeriön päätökseksi	(*)
97/77/UK	Nautaeläintuotteiden tuotantoa ja toimituksia koskevat määräykset 1997	(*)

(*) Vuosi — rekisterinumero — jäsenvaltio.

(*) Ajanjakso, jonka aikana luonnosta ei voida hyväksyä.

(*) Odotusaikaa ei sovelleta, sillä komissio on hyväksynyt ilmoituksen antaneen jäsenvaltion esittämät nopeutetun menettelyn perustelut.

(*) Odotusaikaa ei sovelleta, sillä toimenpide koskee teknisiä eritelmiä tai muita vaatimuksia, jotka liittyvät verotus- tai rahoitustoimenpiteisiin direktiivin 83/189/ETY 1 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti.

(*) Tiedotusmenettely päättyy.

Komissio kiinnittää huomiota yhteisöjen tuomioistuimen asiassa CIA Security (C-194/94) 30.4.1996 antamaan tuomioon, jonka mukaan tuomioistuin on päättänyt, että direktiivin 83/189/ETY 8 ja 9 artiklaa on tulkittava siten, että yksityishenkilöt voivat vedota niihin kansallisessa tuomioistuimessa, jonka on kieltädyttävä soveltamasta sellaista kansallista teknistä määräystä, josta ei ole ilmoitettu komissiolle mainitun direktiivin mukaisesti.

Tuomio vahvistaa komission 1 päivänä lokakuuta 1986 antaman tiedonannon (EYVL N:o C 245, 1.10.1986, s. 4).

Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyömisestä seuraa, ettei kyseisiä teknisiä määräyksiä voida soveltaa, eikä niitä voida panna täytäntöön yksityishenkilöiden osalta.

Tietoja näistä ilmoituksista on saatavissa kansallisilta hallintoelimiltä, joista on julkaistu luettelo 30 päivänä lokakuuta 1996 ilmestyneessä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 324.

VALTION TUET

C 56/96 (ex NN 174/95)

Italia

(97/C 88/03)

*(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artikla)***Perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen tiedonanto jäsenvaltioille ja muille, joita asia koskee, Italian myöntämistä eri tuista sokerialalla**

Komissio on ilmoittanut Italian hallitukselle jäljempänä esitetyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa menettely.

”Komissiolle esitettiin kanne 15 päivänä helmikuuta 1995, 27 päivänä kesäkuuta 1995 ja 27 päivänä heinäkuuta 1995 tuista Celanon ja Castiglione Fiorentinin sokeritehtaiden hyväksi.

Mainitun kanteen yhteydessä Italian viranomaiset toimitivat 22 päivänä elokuuta 1995 päivätyssä kirjeessä komissiolle näitä tukia koskevia tietoja sekä tekivät niistä komissiolle ilmoituksen.

Komissio pahoittelee sitä, että kyseisiä toimenpiteitä on toteutettu ilman, että niistä olisi ensin ilmoitettu komissiolle, mikä on vastoin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan määräyksiä. Komissio pyytää Italian viranomaisia tästä lähtien toimimaan niin, että se kunnioittaisi tulevaisuudessa tätä pakollisen ennakoilmoituksen tekoa.

Komissio antaa tiedon Italian viranomaisille, että se on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn Celanon sokeritehtaalte myönnettyjen tukien suhteen 12 päivänä huhtikuuta 1988, 12 päivänä syyskuuta 1989, 2 päivänä helmikuuta 1990 ja 26 päivänä heinäkuuta 1990 tehtyjen CIPE:n päätösten perusteella, mukaan lukien tämän tehtaan ostamiseen myönnetty tuki, sekä tuen suhteen, joka myönnettiin ennen NUSAM-yhtiöön sovellettavan akordime nettelyä vastaavan menettelyn täytäntöönpanoa 2,5 miljardin Italian liiran pääomalisäyksen muodossa sekä niiden tukien suhteen, jotka myönnettiin Castiglione Fiorentinin sokeritehtaan hyväksi 2 päivänä elokuuta 1991 ja 16 päivänä huhtikuuta 1992 tehtyjen CIPE:n päätösten perusteella, mukaan lukien tämän tehtaan ostamiseen myönnetty tuki.

Komissio pitää näitä toimenpiteitä saatavilla olevien tietojen perusteella toimintatukina, joilla ei ole pysyvää vai-

kutusta kyseisen alan kehitykseen. Tuet eivät siten sovellu yhteismarkkinoille. Nämä tuet täyttävät perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset, eikä niihin voi soveltaa mitään kyseisen artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyä poikkeusta.

Hyväksyäkseen tämän päätöksen komissio esittää seuraavaa.

A. Tuki Celanon sokeritehtaan hyväksi

1. Toukokuun 30 päivänä 1985 tehdyn CIPE:n päätöksen perusteella Italian viranomaiset antoivat RIBS:ille valtuudet (Risanamento Industriale Zuccheri, valtion rahoitusyhtiö) osuuteen Celanon tehtaan omistajan NUSAM-yhtiön pääomasta ja luvan myöntää korkotukilainaa Celanon ja Strongolin uudelleenjärjestelyä varten.

Kyse oli 10 miljardin Italian liiran pääomaosuudesta, joka toteutettiin sääntöjen mukaisesti (komission perustamissopimuksen kilpailua koskevien määräysten perusteella suorittaman tarkastelun yhteydessä antaman arvion nojalla) ja korkotukilainoilla (erissä) 35 miljardilla Italian liiralla 15 vuoden takaisinmaksuajalla, johon kuuluu viisi lyhennysvapaata vuotta (maksetaan vain korkoa, josta on vähennetty korkotuki). Nämä tuet myönnettiin edellä mainittujen tehtaiden uudelleenjärjestelyjen ja modernisoinnin mahdollistamiseksi noudattaen puitelain n:o 700/83 mukaista alasuunnitelmaa, yhteensä 49 miljardin liiran investoinnilla viiden vuoden aikana.

Tästä tuesta ilmoitettiin komissiolle perustamissopimuksen kilpailua koskevien määräysten mukaisesti. Komissio ei Italian viranomaisille osoittamassaan kirjeessään vastustanut näitä perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisia toimenpiteitä. Tässä yhteydessä komissio katsoi, että kyseinen tuki sisältyi lain 700/83 mukaiseen kansalliseen puitesuunnitelmaan, mitä komissio ei myöskään vastustanut perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan nojalla kirjeellä N:o SG(84) D/6750.

2. Elokuun 6 päivänä 1987 tehdyn CIPE:n päätöksellä Italian viranomaiset, todettuaan 13 miljardin lisätuen olevan välttämätön Celanon tehtaan investointien toteuttamiseksi komission hyväksymän suunnitelman mukaisesti, antoivat RIBS:ille valtuudet nostaa rahoitustaan (alennetuin koroin) vain Celanon tehtaan osalta 35 miljardiin Italian liiraan. RIBS:iin viimeistä rahoitusta olisi pitänyt alentaa (kuuteen miljardiin Italian liiraan) lakiin n:o 64/86 perustuvan rahoituksen vuoksi. Italian viranomaisten mukaan tätä päätöstä ei koskaan toteutettu eikä tukea myönnetty.

3. Huhtikuun 12 päivänä 1988 tehdyn CIPE:n päätöksellä Italian viranomaiset, vähennettyään yhtiön osakepääomaa 26 miljardista 13 miljardiin Italian liiraan, antoivat RIBS:ille valtuudet uuteen osakepääomaosuuteen viidellä miljardilla Italian liiralla ja luvan myöntää ennakkona kuusi miljardia mahdolliselle investointiavustukselle lain n:o 64/86 perusteella samasta määrästä. Tämän päätöksen perusteella vain yksi viiden miljardin lisäpääoma realisoitiin. Tätä lisäpääomaa ei komission saatavilla olevien tietojen perusteella realisoitu sääntöjen mukaisesti, sillä se edellytti viiden vuoden osuutta NUSAM:iin pääomaan niin, että yksityiset osakkaat voivat lunastaa tämän osuuden sen nimellisarvolla.

Tämä osuus on komission laskelmien mukaan noin 52 prosenttia bruttotuesta suhteessa viiden miljardin lisäpääomaan. Lisäksi tämä osuus nollataan 26 heinäkuuta 1990 tehdyllä CIPE:n päätöksellä, jotta peitettäisiin hallintokuluihin liittyvät menetykset (katso jäljempänä 6 kohdan 2 alakohta).

Italian viranomaisten mukaan tämä RIBS:iin myöntämä lisäpääoma oli välttämätön komission hyväksymään rakenneuudistus suunnitelmaan kuuluvien investointikulujen nousun vuoksi. RIBS:ille ei ole esitetty toista rakenneuudistus suunnitelmaa. Lisäksi varainhoitovuoden 1987 aikana NUSAM-yhtiö kirjasi hallinnon tappioiksi noin 13 miljardia Italian liiraa.

4. Celanon tehdas vuokrattiin 11 päivänä elokuuta 1989 SADAM-yhtiölle (niin, että määräysvalta siirtyy SADAM:ille) NUSAM:iin (kyseisen sokeritehtaan omistaja) rahoitus- ja omaisuusongelmien vuoksi.

Syyskuun 12 päivänä 1989 tehdyn CIPE:n päätöksen perusteella RIBS sai valtuudet edistää kaikkia tarvittavia toimia, jotka mahdollistavat NUSAM:iin ja SADAM:iin välisen vuokrasopimuksen täydentä-

misen. RIBS myöntää SADAM:ille korkeintaan kahden miljardin takuut 'taatakseen NUSAM:iin takuut' siltä osin kuin on kyse NUSAM:iin aikaisemmin tekemistä sitoumuksista. Tämä takuu raukesi 17 päivänä joulukuuta 1991 kyseisen tehtaan omistajan vaihtumisen hetkellä. Italian viranomaisten mukaan myönnetyn takuun arvo olisi 12 miljoonaa Italian liiraa.

5. CIPE:n 2 päivänä helmikuuta 1990 tekemällä päätöksellä RIBS sai valtuudet myöntää korkeintaan 11 miljardin liiran takuut SADAM:iin hyväksi niin, että kyseinen summa maksetaan takaisin NUSAM:iin osalta vastaten SADAM:iin tekemiä sijoituksia NUSAM:ille Celanon tehtaassa sen vuokraamisen aikana. Tämä takuu, joka myönnettiin 15 maaliskuuta 1990 ja 17 joulukuuta 1991 välisenä aikana, Italian viranomaisten mukaan olisi arvoltaan 57,75 miljoonaa Italian liiraa.

6. CIPE:n 26 heinäkuuta 1990 tekemällä päätöksellä RIBS sai valtuudet toteuttaa toimenpiteitä, joiden tarkoitus on toisaalta mahdollistaa akordimenettelyä vastaava menettely (Italian lain mukainen menettely, jonka avulla vältetään yhtiön konkurssi sillä edellytyksellä, että se pystyy maksamaan vähintään 40 prosenttia etuoikeudettomista veloista) ja toisaalta Celanon tehtaan myyminen SADAM-yhtiölle.

6.1. Tämän päätöksen mukaisesti RIBS:iin on mahdollista:

— luopua Celanon tehtaan kiinnitetyistä veloista 17,5 miljardin liiran jäljelle jäävällä luottotakuulla NUSAM:ia vastaan ja sijoittaa velka etuoikeusjärjestyksessä siten, että se maksetaan vasta kun muut etuoikeudettomat velat on suoritettu;

— suostua Celanon tehtaan myymiseen SADAM:ille 15 miljardilla liiralla niin, että SADAM vastaa NUSAM:iin jäännösvelkojen takaisinmaksukustannuksista (edempänä esitetyn 'postergazonen' jälkeen) RIBS:ille tätä summaa vastaavasti. SADAM:iin maksama hinta, vastajan mukaan, olisi RIBS:iin toimenpiteiden vuoksi alle saatavien arvon (noin 31,8 miljoonaa Italian liiraa);

Tässä yhteydessä komissio huomautti, että SADAM oli NUSAM:iin velkoja 11 miljardin liiran määrällä, mistä velasta SADAM luopuu.

— ottaa uudelleen käyttöön viiden vuoden lyhenysvapaa jakso (maksetaan vain korkoa, josta on vähennetty korkotuki) SADAM-yhtiön hyväksi 15 miljardin liiran lainalle. Komissio ei ole tietoinen tämän toimenpiteen edellytyksistä.

6.2. Ennen NUSAM-yhtiöön sovellettavaa akordimenettelyä vastaavaa menettelyä vastaajan tietojen mukaan tämän yhtiön pääoma nollattiin, jotta peitettäisiin hallintokuluista aiheutuvat tappiot. RIBS sai osakkaana 2,5 miljardin lisäpääomaosuuden luopumalla saman määrän takaisinmaksusta edempänä mainitun kiinnitetyn velan osalta.

6.3. Samalla 26 heinäkuuta 1990 tehdyllä CIPE:n päätöksellä RIBS sai valtuudet, sillä edellytyksellä, että akordimenettelyä vastaavaa menettelyä sovelletaan NUSAM:in varoihin, saada viideksi vuodeksi kahdeksan miljardin liiran osuus SADAM-yhtiön pääomaan niin, että yksityiset osakkaat voivat lunastaa osuuden sen nimellisarvolla; tämä osuus osoittautuu olevan komission laskelmien mukaan 47 prosenttia bruttotuosta (43,7 prosenttia Italian viranomaisten laskelmien mukaan) suhteessa osuuden määrään. RIBS valtuutettiin lisäksi myöntämään SADAM:in hyväksi rahoitusta 11 000 miljoonalla liiralla 15 vuoden korkotukilainoin 15 vuodelle ja viiden vuoden takaisinmaksun vapautuksella, 2,025 prosentin korolla viidelle ensimmäiselle vuodelle ja 8,1 prosentin korolla kymmenelle viimeiselle vuodelle suhteessa Italian viranomaisten antamaan 12,65 prosentin markkinakorkoon; tämä velka muodostaa 47,4 prosentin tuen Italian viranomaisten laskelmien mukaan (53,8 prosentin komission laskelmien mukaan). CIPE:n 26 päivänä heinäkuuta 1990 tekemällä päätöksellä tällä RIBS:in rahoituksella voidaan 'rahoittaa kyseisen yhtiön hallintokulut'.

7. Komission pyynnöstä Italian viranomaiset ilmoittivat edellä mainituista tuista. Toimitettujen asiakirjojen perusteella voidaan todeta jälkepäin, että viranomaisten suorittamat edempänä mainitut toimenpiteet RIBS:in avustuksella olisivat mahdollistaneet ajanjaksona 1986—1994 Celanon tehtaan investointien toteuttamisen yhteensä 91,6 miljardilla Italian liiralla.

Näiden viranomaisten mukaan RIBS:in toimenpiteet olisivat mahdollistaneet rakennuudistukset juurikas- tai sokerialalla vyöhykkeillä D1 (Viterbo), E (Rieti, Chieti, L'Aquila, Pescara, Teramo) ja F (Rooma, Latina) Italian sokerialan suunnitelman mukaisesti. Italian viranomaisten täsmennysten mukaan edempänä mainitut tuet olisi myönnetty seuraavien perusteiden:

— erityisen interventiosuunnitelman perusteella, joka perustuu lakiin n:o 700/83 (säännökset sokerialan tervehdyttämisestä, rakennuudistuksesta ja kehittämisestä) ja joka muodostaa lakisääteisen pohjan juurikas- tai sokerialan kansalliselle rakennuudistussuunnitelmalle ajanjakson 1984—1985 ja 1989—1990 välisenä aikana;

— lain n:o 209/90 perusteella (laki, joka muodostaa oikeusperustan kansallisen rakennuudistussuunnitelman ajantasaistamiselle 1984 juurikas- tai sokerialalla ja jossa säädetään kansallisista toimenpiteistä vuosina 1991—1996).

Nämä toimenpiteet olisivat johtaneet:

— Avezzanon (1986) ja Latinan (1992) sokeritehtaiden sulkemiseen;

— juurikastuotannon lopettamiseen marginaalisilla alueilla (Campanian ja Frosinonen provinssit);

— juurikastuotannon turvaamiseen soveliaamilla alueilla;

— keksimääräisen juurikasviljelyalan kasvuun tilaa kohti asianomaisilla vyöhykkeillä kasvattamatta tuotekiintiötä;

— viljelyalan ylläpitämiseen edempänä esitetyn alasuunnitelman mukaisesti (noin 12 000 hehtaaria).

Mitä tulee Celanon tehtaan, joka muun muassa sallisi 90 päivän jalostuskauten (pitempi kuin Italiassa keskimäärin) ottaen huomioon kaksi vuotuista satoa, komissio ilmoitti, että Italian viranomaisten mukaan edellä mainitut toimenpiteet olisivat johtaneet:

— jalostuskapasiteetin kasvuun 3 700 tonnista/juurikas/päivä 7 000 tonniin/juurikas/päivä;

— kiteyttämiskapasiteetin nousuun 480 tonnista 800 tonniin/päivä, mahdollistaen nestemäisen tuotteen varastoinnin minimoinnin,

— energiakulutuksen laskuun 409 kilosta 330 kiloon polttoöljyä/sokeritonnia kohden vuodesta 1985 vuoteen 1994;

— tehokkaampaan sivutuotteiden hyväksikäyttöön kuivatun pulpan tuotannon avulla (250 tonnia/päivä).

B. Tuki Castiglione Fiorentinon sokeritehtaan hyväksi

1. CIPE:n 11 päivänä lokakuuta 1984 tekemällä päätöksellä Italian viranomaiset antoivat RIBS:ille valtuudet hankkia omistusosuus Castiglione SPA -yhtiön pääomasta ja myöntää halpakorkoista lainaa Castiglione Fiorentinon sokeritehtaan uudelleenjärjestelyjä varten.

Kyse oli 12 miljardin Italian liiran pääomaosuudesta kyseiseen yhtiöön, ja komission arvioinnin mukaan — sen tarkastellessa tätä toimenpidettä vuonna 1984 perustamissopimuksen kilpailua koskevien määräysten mukaisesti — se toteutettiin sopimusehtojen mukaisesti ja 24 miljardin liiran korkotukilainoin 15 vuoden takaisinmaksuajalla ja viiden vuoden lyhennysvapaalla (maksetaan vain korkoa, josta on vähennetty korkotuki), jotta mahdollistettaisiin edempänä mainitun tehtaan uudelleenjärjestelyt ja nykyaikaistaminen puitelain n:o 700/83 edellyttämän alasuunnitelman mukaisesti kokonaisinvestoinnin määrän ollessa noin 62 miljardia Italian liiraa viiden vuoden ajalla.

Tästä toimenpiteestä ilmoitettiin komissiolle perustamissopimuksen kilpailusääntöjen mukaisesti. Komissio ei Italian viranomaisille suunnatussa kirjeessään n:o SG(84) D/16010 vastustanut tätä perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaista toimenpidettä. Tässä yhteydessä komissio katsoi, että kyseinen tuki sisältyy lain 700/83 mukaiseen kansalliseen puitesuunnitelmaan, mitä komissio ei myöskään vastustanut perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti kirjeessään n:o SG(84) D/6750.

Italian viranomaisten täsmennysten mukaan yhtiön rakenneuudistus suunnitellut investoinnit toteutettiin tietyllä viiveellä, mikä johti kustannusten nousuun 10,5 miljardilla liiralla. Italian viranomaisten mukaan tämä tilanne olisi johtanut huomattaviin rahoitusvaikeuksiin yrityksessä.

2. CIPE:n 2 elokuuta 1991 tekemän päätöksen, jota Italian viranomaiset eivät ilmoittaneet komissiolle, mukaisesti ja vastaajan todistuksen mukaan, jonka RIBS kuitenkin vuodelle 1991 tehdyssä tilinpäätöselonteossaan vahvisti, RIBS olisi myöntänyt takuut voidakseen myöntää lainaa 40 miljardiin Italian liiraan saakka mainitun yhtiön hyväksi tehden mahdolliseksi markkinointivuoden 1991 toiminnan jatkumisen. Itse asiassa johtuen Castiglione SPA -yhtiön pääosakkaan Federconsorzin vaikeuksista pankit eivät olisi enää myöntäneet tarvittavaa rahoitusta. Sillä aikaa Castiglione S.P.A — yhtiö asetettiin ulkopuolisen valvon-

nan alaisuuteen. Vastaajan tietojen mukaan kyseinen yhtiö oli kirjannut kahden edellisen vuoden hallintokuluista aiheutuviksi tappioiksi 1,7 miljardia Italian liiraa vuodelle 1990 ja 4,6 miljoonaa liiraa vuodelle 1991. Lisäksi yhtiön (alipääomainen) varallisuustilanne ei olisi vastaajan mukaan oikeuttanut yhtiön tervehdyttämiseen, ottaen huomioon Italian hallituksen sellaisille yhtiöille asettamat vaatimukset, jotka ovat ulkopuolisen valvonnan alaisuudessa. Italian viranomaiset eivät toimittaneet tietoja tästä toimenpiteestä.

3. Huhtikuun 16 päivänä 1992 tehdyllä CIPE:n päätöksellä annettiin valtuudet uuteen interventiosuunnitelmaan Castiglione Fiorentinon sokeritehtaan osalta ja Castiglione SPA -konsernin hyväksi, jonka enemmistöosakkuus (määräysvalta) SADAM-yhtymän olisi ostettava takaisin, enemmistöosakkuuden haltijan eli Federconsorzin ollessa pesänselvitystilassa. Kyseisessä päätöksessä tarkoitetut toimenpiteet riippuivat seuraavista kolmesta asiasta:

— määräysvaltaan oikeuttavan osuuden takaisinostosta niiden toimijoiden toimesta, joilla on riittävät rahoituskeinot ja alalta vaadittava kokemus;

— edellä mainittujen ostajien takeista markkinointivuoden 1992—1993 toiminnan säännönmukaisen jatkumisen ja viljelijöille osoitettujen velvollisuuksien kunnioittamisen suhteen sekä takeesta täydentää sokeritehtaan uudelleenjärjestelyjä siten, että ne olisivat alan tuotantostandardien mukaiset;

— takeista tuotannon jatkumisen suhteen hankintojen osalta ja tehtaan tuotannon jatkuvuuden suhteen.

Tällä päätöksellä RIBS sai valtuudet:

- a) pidentää 15 vuodeksi alunperin vuonna 1984 tehdyn suunnitelman mukaista maksuaikaa (katso edellä 1 kohta) RIBS:in pääomaosuudelle Castiglione SPA -konsernista. Alkuperäinen aika oli viideksi vuodeksi lain n:o 700/1983 säännösten mukaisesti ja laina-ajan pidennyskellällä viisi vuotta oli kulunut. Itse asiassa kyse on uudesta tilapäisestä RIBS:in omistusosuudesta 15 vuodeksi Castiglione SPA -konsernin pääomasta 12 miljardilla Italian liiralla niin, että yksityiset osakkaat voivat ostaa osuuden takaisin sen nimellisarvolla 15 vuoden ku-

luttua. Kun otetaan huomioon tälle osakkuudelle asetetut edellytykset, osoittautuu tämä toimi komission laskelmien mukaan vastaavan 87 prosentin bruttotukea (50,8 prosentin Italian viranomaisten laskelmien mukaan) suhteessa 12 miljardiin Italian liiraan;

- b) muuttaa pääomaksi 20 miljardin Italian liiran korkotukilainaa 24 miljardista Italian liirasta; laina myönnettiin CIPE:n päätöksellä 11 lokakuuta 1984 (katso edellä 1 kohta). Kyse on pääomaosuuden muodossa olevasta tuesta, joka ei ole sääntöjen mukainen (tämän osuuden voivat yksityiset osakkaat lunastaa sen nimellisarvolla 15 vuoden kuluttua) ja joka komission laskelmien mukaan osoittautuu vastaavan 87 prosentin bruttotukea suhteessa 20 miljardiin Italian liiraan pääomaksi muutettuna;
- c) sopia 24 miljardin liiran suuruisen lainan jäljelle jäävästä osasta, mikä on myönnetty CIPE:n päätöksellä 11 lokakuuta 1980 (katso edellä oleva 1 kohta) eli neljän miljardin Italian liiran lainan järjestelystä 15 vuodeksi alennetuin koroin ja viiden vuoden takaisinmaksun vapautuksella 2,025 prosentin korolla ensimmäiselle viidelle vuodelle ja 8,1 prosentin korolla kymmenelle viimeiselle vuodelle. Kyse on julkisesta tuesta, joka on komission laskelmien mukaan 53 prosenttia lainan määrästä;
- d) sitoutua pääoman lisäkorotukseen 10 miljardilla Italian liiralla. Kyse on pääomaosuuden muodossa olevasta tuesta, joka ei ole sopimusten mukainen (tämän osuuden voivat yksityiset osakkaat lunastaa sen nimellisarvolla 15 vuoden kuluttua) ja joka osoittautuu komission laskelmien mukaan vastaavan 87 prosentin bruttotukea suhteessa 10 miljardiin Italian liiraan;
- e) myöntää 20 miljardin korkotukilainan 15 vuodeksi viiden vuoden takaisinmaksun vapautuksella 2,1225 prosentin korolla viidelle ensimmäiselle vuodelle ja 8,49 prosentin korolla kymmenelle viimeiselle vuodelle. Kyse on julkisesta tuesta, joka on komission laskelmien mukaan 52 prosenttia lainan määrästä.

Samalla päätöksellä, edempänä mainittujen päätösten johdosta, ostajien (SADAM-yhtymän) olisi sutouduttava ostamaan 30 miljardilla Italian liiralla (maksettavissa 15 vuoden aikana tai jälkeen koroitta) RIBS:iin kuuluvan sokeritehtaan Castiglione SPAn osakkeet. Nämä ostoja koskevat yksityiskohtaiset säännöt sisältävät sokeritehtaan ostoon myönnetyn tuen SADAM-yhtymän hyväksi. RIBS oli edempänä esitettyjen pääomakorotusten johdosta lunastanut enemmistön yrityksen osakkeista (12 + 30 = 42 55 miljardin liiran osakepääomasta). Sen mukaan, suoritetaanko takai-

sinmaksu säännöllisesti kuolettamalla vai 15 vuoden kuluttua, komission arvion perusteella SADAM-yhtymälle maksettavan tuen hinta vaihtelee 18 miljardista liirasta 26,1 miljardiin liiraan suhteessa RIBS:n myymien osakkeiden nimellisarvoon.

4. Komission pyynnöstä Italian viranomaiset ilmoittivat edempänä mainitut tuet lukuun ottamatta 2 päivänä elokuuta 1991 tehtyä CIPE:n päätöstä. Toimitettujen asiakirjojen perusteella voidaan jälkepäin todeta, että näiden viranomaisten kyseiset toimenpiteet RIBS:in avulla olisivat mahdollistaneet ajanjaksolla 1987—1994 investointien toteuttamisen Castiglione Fiorentinon tehtaassa yhteensä 108,509 miljardilla Italian liiralla.

Näiden viranomaisten mukaan RIBS:in toimenpiteet olisivat mahdollistaneet juurikas- tai sokerialan rakenneuudistukset alueilla D1 (Toscana) ja D1 (Umbria) Italian sokerialan suunnitelman mukaan. Italian viranomaisten täsmennysten mukaan kyseiset tuet olisi myönnetty seuraavin perustein:

— erityisen interventiosuunnitelman perusteella, joka perustuu lakiin N:o 700/83 (säännökset sokerialan tervehdyttämisestä, rakenneuudistuksesta ja kehittämisestä) ja joka muodostaa oikeusperustan juurikas- tai sokerialan kansalliselle rakenneuudistus-suunnitelmalle ajanjaksojen 1984—1985 ja 1989—1990 välisenä aikana;

— lain N:o 209/90 perusteella (laki, joka muodostaa oikeusperustan kansallisen rakenneuudistus-suunnitelman toteuttamiselle vuonna 1984 juurikas- tai sokerialalla, joka edellyttää kansallisia toimenpiteitä vuodesta 1991 vuoteen 1996 välisenä aikana.

Nämä toimenpiteet olisivat johtaneet:

— juurikastuotannon turvaamiseen vyöhykkeillä D1 (Toscana) ja D1 (Umbria) jotka ovat motivoituneimpia;

— keskimääräisen juurikasviljelyalan kasvuun tilaa kohti asianomaisilla vyöhykkeillä kasvattamatta tuotekiintiötä;

— viljelyalan säilyttämiseen edempänä esitetyn ala-suunnitelman mukaisesti (noin 10 000 hehtaaria).

Mitä tulee Castiglione Fiorentinon tehtaaseen, komissio huomautti, että edellä mainitut tuet olisivat johtaneet Italian viranomaisten mukaan seuraavaan:

— jalostuskapasiteetin nousuun 3 500 tonnista/juurikas/päivä 8 500 tonniin/juurikas/päivä;

- kiteyttämiskapasiteetin nousuun 400 tonnista 850 tonniin/päivä, mahdollistaen nestemäisen tuotteen varastoinnin minimoinnin;
- energiakulutuksen alenemiseen 368 kilosta 308 kiloon polttoöljyä/sokeritonni vuodesta 1984 vuoteen 1994;
- tehokkaampaan sivutuotteiden hyväksikäyttöön kuivatun pulpan tuotannon avulla (250 tonnia/päivä).

I

Mitä tulee tukiin Celanon ja Castiglione Fiorentinon sokeritehtaiden hyväksi (esitetty edellä A ja B osan 1 alakohdassa), jotka myönnettiin 30 päivänä toukokuuta 1985 ja 11 päivänä lokakuuta 1984 tehdyillä CIPE:n päätöksillä, on kyse toimenpiteistä, joita komissio ei vastustanut kirjeissään Italian viranomaisille n:o SG(85) D/10160 ja n:o SG(84) D/16010 perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi ei ole välttämättöntä tarkastella uudelleen näitä tukia.

Mitä tulee 6 päivänä elokuuta 1987 tehdyssä CIPE:n päätöksessä määrättyyn toimenpiteeseen (esitetty A osan 2 kohdassa), tarkastelun kohdetta ei ole, ottaen huomioon, että kyseistä päätöstä ei ole pantu täytäntöön.

II

1. CIPE:n 11 päivänä elokuuta 1989 tekemän päätöksen (edellä olevan A osan 4 kohta) mukaisen toimenpiteen tarkoitus oli edistää Celanon sokeritehtaan tuotantoa, koska sen omistajalla NUSAM-yhtiöllä oli rahoitusvaikeuksia. SADAM:in hyväksi annetun takuun avulla, ilman aikaisempien NUSAM:in suorittamien sitoumuksien maksamista, Italian viranomaiset kannattivat tämän sokeritehtaan vuokraamista SADAM-yhtiölle.

Takuiden antamisen muodossa annettujen tukien arviointi on suoritettava kahdella tasolla: toisaalta niiden arviointiperusteiden perusteella, jotka on esitetty komission jäsenvaltioille osoittamissa kirjeissä n:o SG(89) D/4328, päivätty 5 päivänä huhtikuuta 1989, ja n:o SG(89) D/12772, päivätty 12 päivänä lokakuuta 1989), jotka koskevat valtion takuita, ja toisaalta siltä kannalta, kuinka rahoitustoimet, joiden kustannukset ovat alhaisempia takuiden antamisen johdosta, vastaavat valtion tukea koskevia sääntöjä.

Kahdesta edellä mainitusta kirjeestä ensimmäisen osalta komissio tähdensi, että vain sellaiset takuut ovat hyväksyttävissä, jotka myönnetään aivan erityisissä tilanteissa, kuten silloin, kun tukea saavan yrityksen on

tehtävä konkurssi-ilmoitus tai ryhdyttävä vastaavanlaisiin toimenpiteisiin.

Komissio ei voinut tarkistaa, oliko tätä vähimmäisvaatimusta noudatettu nykyisin saatavilla olevien tietojen perusteella.

Mitä tulee valtiontukuiden antamisen vuoksi kustannuksiltaan alhaisempien rahoitustoimien yhdenmukaisuuteen valtiontukia koskevien sääntöjen kanssa sellaisissa tapauksissa, joissa komissio ei ole tietoinen näiden rahoitusten luonteesta, ei komissio käytettävissä olevien tietojen perusteella pysty tarkistamaan toimien yhdenmukaisuutta kyseisten sääntöjen kanssa (näiden tukien arvioinnista katso lisäksi jäljempänä III ja IV luku).

Lisäksi komissio muistuttaa tässä yhteydessä, että valtiontuen malli ei sisälly Italian sokerialan rakenneuudistus suunnitelmaan eikä sitä ole hyväksytty komissiossa eikä Italian laissa n:o 700/83.

2. Mitä tulee valtion takuina annettuihin tukiin, jotka on myönnetty 2 helmikuuta 1990 tehdyllä CIPE:n päätöksellä SADAM:in hyväksi (Celanon tehdas) ja 2 elokuuta 1991 tehdyllä CIPE:n päätöksellä Castiglione SPA -yhtiön hyväksi (A osan 5 kohta ja B osan 2 kohta), kyse on takuista, joiden on tarkoitus edistää sokerialan yritysten tavanomaisen tuotantotoiminnan jatkumista kahdessa tehtaassa, joiden omistajat joutuivat rahoitusvaikeuksiin tai jotka olivat jopa vaarassa joutua pesänselvitykseen tai konkurssiin.

Näihin tukiin pätevät samat huomiot kuin on esitetty edellä tämän luvun 1 kohdassa.

3. Italian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet 12 huhtikuuta 1988 (edellä olevan A osan 3 kohta) ja 26 heinäkuuta 1990 (edellä olevan A osan 6 kohta) tehdyjen CIPE:n päätösten perusteella Celanon tehtaan hyväksi koskevat erilaisia tukia:

- a) RIBS:in osakkuus, joka toteutettiin 12 päivänä huhtikuuta 1988 tehdyn CIPE:n päätöksen perusteella, muodostaa perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisen tuen. Tilapäisessä omistussuudessa (viisi vuotta), jonka kesto ja myyntihinta on vahvistettu etukäteen niin, että pääoman sijoittajan saama tuotto on huomattavasti vähemmän kuin mitä hän olisi voinut odottaa investoinnista pääomamarkkinoille yhtä pitkäksi ajaksi, on kyse valtion tuesta (komission tiedonanto julkisesta pääoman omistussuudesta yrityksissä, 3.3 kohta, Bulletin EY-9/84). Uutta pääomaa sijoitetaan olosuh-

teissa, joita tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi.

Kun otetaan huomioon yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat RIBS:in osakkuutta kyseisessä yhtiössä (viiden vuoden ajaksi niin, että jakson lopussa RIBS voi, ilman että siitä koituisi voittoa, lunastaa omistussuuden sen nimellisarvolla), komissio on laskenut sitä vastaavan avustuksen aktualisoimalla saadun voiton suhteessa yhtä pitkiin lainoihin, joiden kesto on sovittu markkinoilla.

RIBS on osakkeenomistajana osallistunut osakepääoman alenemiseen; ottaen tosin huomioon, että komissio ei tunne tämän toimen olosuhteita, on mahdollista olettaa, että RIBS:in toimintaa ei tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja hyväksyisi.

- b) RIBS:in toteuttamat toimenpiteet 26 kesäkuuta 1990 tehdyn CIPE:n päätöksen mukaisesti ovat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia.

RIBS:in luopuminen Celanon tehtaan kiinnitetystä lainasta 17,5 miljardin liiran lainatakuulla NUSAM:ia vastaan ja tämän lainan sijoittaminen etuoikeusjärjestyksessä siten, että se maksetaan vasta kun muut etuoikeutetut velat on maksettu, eivät ole sellaista toimintaa, jonka tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja hyväksyisi. Nämä toimenpiteet tekivät mahdolliseksi Celanon tehtaan myymisen SADAM-yhtiölle edullisin edellytyksin ja NUSAM-yhtiön konkurssilta vältyttiin.

RIBS mahdollisti 'postergazione'-toimenpiteen avulla 17,5 miljardin liiran lainalla Celanon tehtaan myymisen, ja kun otetaan huomioon, että ostaja huolehtii 15 miljardin luottokustannuksista, akordimenettelyä vastaavasta menettelystä aiheutuvien kulujen vähentämisen 32,5 miljardia Italian liiralla. Kun otetaan huomioon RIBS:in toimenpiteet, SADAM:in maksama hinta Celanon tehtaan ostosta oli 15 miljardia liiraa (luottokustannuksineen), mihin lisätään 4,4 miljardia liiraa (11 miljardin liiran luotto-osuus, johon Sadamilla olisi ollut oikeus myydessään sen akordimenettelyä vastaavan menettelyn mukaisesti (40 prosenttia) ja josta se luopui) 31,8 miljardin omaisuusarvoa vastaan. Tästä toimenpiteestä hyötyi siis SADAM-yhtiö.

Lyhennysvapaan jakson käyttöönotto (maksetaan vain korkoa, josta on vähennetty korkotuki) uudelleen viideksi vuodeksi SADAM-yhtiön hyväksi 15 miljardin liiran lainalle mahdollistaa osittain sen

SADAM:in alkuperäisen velan porrastamisen uudelleen, jonka Celanon tehtaan yhteydessä syntyvistä kuluista se joutui vastaamaan, korkotukilainoin, jotka myönnetään NUSAMille rakenneuudistuksen 1985 toteuttamiseksi. Komissio ei tunne tämän toimenpiteen edellytyksiä. Kyse on ilmeisesti uudesta tuesta SADAMin hyväksi.

NUSAM-yhtiön pääoman nolloomista (edellä A osan 6 kohdan 2 alakohta), mukaan lukien RIBS:in omistussuus, hallintokuluista aiheutuvien tappioiden peittämiseksi ennen NUSAM:iin sovellettavaa akordimenettelyä vastaavaa menettelyä ja RIBS:in lisäpääomaosuutta osakkeenomistajana 2,5 miljardilla liiralla, on pidettävä valtion tukena silloin, kun ne on toteutettu olosuhteissa, joita tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi, ottaen huomioon, että komissio ei tunne kyseistä tilannetta tarkemmin.

RIBS:in toimenpidettä, joka koskee sen omistussuutta kahdeksalla miljardilla liiralla SADAM:in pääomasta (edellä A osan 6 kohdan 3 alakohta), minkä osuuden yksityiset osakkaat voivat lunastaa nimellisarvoisena, on pidettävä perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisena tukena. Saman luvun a kohdassa esitetyt huomiot pätevät myös tähän tilanteeseen.

Koska RIBS:in 11 miljardin liiran lainaa (edellä A osan 6 kohdan 3 alakohta) ei realisoitu markkinaolosuhteiden mukaisesti vaan korkotuin, on se etuus tukea saavalle yritykselle suhteessa hintaan, jonka se olisi muutoin joutunut maksamaan.

4. Italian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet 16 huhtikuuta 1992 tehdyn CIPE:n päätöksen perusteella (edellä olevan B osan 3 kohta) Castiglione Fiorentinon tehtaan hyväksi koskivat erilaisia tukia:

Alunperin vuonna 1984 tehdyn suunnitelman mukaisesti lainan maksuajan pidentäminen 15 vuoteen koskien RIBS:in omistussuutta Castiglione SPA -konsernin pääomasta (B osan 3 kohdan a alakohta), 24 miljardin liiran korkotukilainan, joka myönnettiin 11 lokakuuta 1984 tehdyllä CIPEn päätöksellä (edellä B osan 3 kohdan b alakohta), muuttaminen 20 miljardin liiran pääomaksi, kuten myös RIBS:in lisäavustus 10 miljardin pääomankorotuksella (B osan 3 kohdan d alakohdassa), ovat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia. Itse asiassa kun on kyse tilapäisestä omistussuudesta (15 vuotta), jonka kesto ja myyntihinta on vahvistettu etukäteen niin, että pääoman sijoittajan saama tuotto on huomatta-

vasti vähemmän kuin mitä hän olisi voinut odottaa investoinnista pääomamarkkinoille yhtä pitkäksi ajaksi, muodostaa se valtion tuen (komission tiedonanto julkisesta pääoman omistussuudesta yrityksissä, 3.3 kohta, Bulletin EY-9/84). Uusi pääoma sijoitetaan olosuhteissa, joita tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimiva yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi.

Kun otetaan huomioon yksityiskohtaiset säännöt, jotka liittyvät RIBS:in osakkuuteen asianomaisessa yhtiössä (15 vuodeksi niin, että se voi jakson lopussa lunastaa osuuden sen nimellisarvolla), sitä vastaava avustus on laskettu aktualisoimalla siitä saatu voitto suhteessa markkinoilla sovittuihin yhtä pitkän ajan lainoihin.

Mitä tulee 24 miljardin liiran velan jäljelle jäävän osan järjestelyyn 11 lokakuuta 1984 tehdyn CIPE:n päätöksen mukaisesti, kyse on 15 vuoden neljän miljardin liiran korkotukilainan uudelleenjärjestelystä eli kyseisen yhtiön velkasaneerauksesta.

Koska myönnettyä 20 miljardin liiran lainaa ei realisoitu laillisesti vaan korkotuen avulla, muodostaa se etuuden tukea saavalle yhtiölle suhteessa hintaan, jonka se olisi makkinoilla joutunut maksamaan.

Mitä tulee SADAM:in maksamaan hintaan osakeosuuden lunastamisesta (54,5 prosenttia pääomasta), jota RIBS piti hallussaan Castiglione SPA -konsernissa, siltä osin kuin tämä hinta on jopa nimellisarvoa alhaisempi on kyse näiden osakkeiden ostoon liittyvästä tuesta, jopa määräysvallan siirtymisestä SADAM:ille. Kun otetaan huomioon tähän lunastamiseen liittyvät yksityiskohtaiset säännöt (maksaminen 15 vuoden aikana tai jälkeen koroitta), tätä myyntiä ei suoritettu markkinasääntöjen mukaisesti.

III

1. Italian viranomaisten täsmennysten mukaan tarkastelun kohteena olevat tuet olisi myönnetty seuraavin perustein:

— erityinen interventiosuunnitelma, joka perustuu lakiin n:o 700/83 (tervehdyttämistä, rakenneuudistusta ja sokerialan kehitystä koskevat säännökset) ja joka muodostaa juurikas- tai sokerialalle tehdyn kansallisen rakenneuudistussuunnitelman oikeusperustan ajanjaksoille 1984—1985 ja 1989—1990;

— laki n:o 209/90 (laki, joka muodostaa lakisääteisen perustan juurikas- tai sokerialan kansallisen

rakenneuudistussuunnitelman toteuttamiselle 1984, jossa säädetään kansallisista toimenpiteistä ajanjaksolle vuodesta 1991 vuoteen 1996).

2. Asetuksen (ETY) N:o 1785/81⁽¹⁾ (pantu täytäntöön asetuksella (ETY) N:o 305/91) 46 artiklan 4 kohdan säännöksen, josta on säädetty jo asetuksella (ETY) N:o 1254/89 markkinointivuosien 1989—1990 ja 1990—1991 osalta, mukaan sokerialan tukien on Italiassa täytettävä seuraavat edellytykset:

— toimenpiteiden on oltava välttämättömiä sellaisten poikkeuksellisten tilanteiden vuoksi, jotka liittyvät Italian sokerialan meneillään olevaan rakenneuudistussuunnitelmaan (asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke);

— toimenpiteiden on vastattava rakenneuudistussuunnitelmia (asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohdan toinen virke).

Mitä tulee tukiin, jotka on myönnetty ennen markkinointivuotta 1989—1990, vuosi, josta alkaen edempänä mainittu säännös oli voimassa, Italian valtion suorittamat toimenpiteet perustuivat ainoastaan tukijärjestelmään sellaisen rakenneuudistuksen mukaisesti, joka on voimassa markkinointivuodesta 1984—1985 markkinointivuoteen 1989—1990 ja jonka komissio on myöntänyt perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti (katso 23. toukokuuta 1984 päivätty kirje Italian hallitukselle, SG(84) D/6750).

3. Hyväksyessään rakenneuudistussuunnitelman, joka on voimassa markkinointivuodesta 1984—1985 markkinointivuoteen 1989—1990 ja jota on Italian viranomaisten toimesta ja komission hyväksynnän perusteella pidennetty markkinavuoteen 1990—1991 asti (kirje Italian hallitukselle 20 kesäkuuta 1991 n:o SG(91) D/11490), sekä suunnitelman, joka on voimassa vuodesta 1991 vuoteen 1996, komissio on muun muassa pidättäytynyt ilmoittamasta kantaansa sellaisista erityisistä interventiosuunnitelmista, joista olisi pitänyt tehdä ylimääräinen ilmoitus ennen niiden toteuttamista perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan perusteella.

Kyseisistä tuista, lukuun ottamatta A osan 1 kohdassa ja B osan 1 kohdassa tarkoitettuja tukia, ei tehty ennakkoilmoitusta perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Neuvosto on useaan otteeseen ilmaissut kantansa⁽²⁾ Italian sokerialan välttämättömän rakenneuudistuksen puolesta ottaen huomioon, että tällä alalla on erityisiä ongelmia joko tuotannon ja jalostuksen tai rakenteel-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ Katso asetus (ETY) N:o 1254/89 (EYVL N:o L 126, 9.5.1989, s. 1) samoin kuin asetus (ETY) N:o 305/91 (EYVL N:o L 37, 9.2.1991, s. 1).

lisellä tasolla. Italian sokerialalle on luonteenomaista erittäin korkeat tuotantokustannukset, mistä johtuu, että sokeritehtaat toimivat alle kannattavuuskynnyksen.

Nämä seikat huomioon ottaen neuvosto on antanut Italialle valtuudet myöntää kansallista sopeuttamistukea sekä myös mahdollisuuden aloittaa näiden tukien sopeuttaminen siinä määrin kuin Italian sokerialan tämänhetkiset rakenneuudistussuunnitelmat sitä erityisesti vaativat. Perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovellettaessa komissio arvioi erityisesti näiden tukien yhdenmukaisuutta rakenneuudistussuunnitelmien kanssa (asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohta ja asetuksen (ETY) N:o 1254/89 4 artiklan 3 kohta).

Tällä oikeudellisella perusteella (asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohta ja asetuksen (ETY) N:o 1254/89 4 artiklan 3 kohta) kuten myös vain markkinointivuodesta 1984—1985 markkinointivuoteen 1989—1990 voimassaolevan rakenneuudistussuunnitelman perusteella (katso edellä 2 kohta) kyseiset tuet voitaisiin hyväksyä.

5. Ennen markkinointivuotta 1990—1991 voimassaoleva rakenneuudistussuunnitelma otettiin käyttöön 19 päivänä joulukuuta 1983 annetun lain n:o 700/83 perusteella. Tästä suunnitelmasta, joka erityisesti asetti rakenneuudistuksen tavoitteet ja määräsi toteutettavista toimenpiteistä sekä tuista viiden vuoden ajalle (mitä ajanjaksoa Italian viranomaiset pidensivät markkinointivuoteen 1990—1991, mikä puolestaan hyväksyttiin komission kirjeessä n:o SG(91) D/11490 Italian hallitukselle), ilmoitettiin vuonna 1984 komissiolle, joka oli päättänyt (katso Italian hallitukselle 23 päivänä toukokuuta 1984 päivätty kirje n:o SG(84) D/6750 hyväksyä nämä tuet seuraavin varauksin:

- esitetty rakenneuudistussuunnitelma on voimassa viisi vuotta (voimassaoloa kuitenkin pidennettiin markkinointivuoteen 1990—1991, katso edellä);
- rakenneuudistussuunnitelma ei aiheuta Italian sokerituotannon kasvua ylittämällä sille myönnetty kiintiöt A ja B (15,7 miljoonaa sataa kiloa/vuosi);
- investointitukia koskevat yksityiskohtaiset säännöt ilmoitetaan perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6. Vuodesta 1991 vuoteen 1996 voimassa oleva rakenneuudistussuunnitelma, jonka avulla Italian on tarkoitus vastata neuvoston vaatimiin poikkeuksellisiin vaatimuksiin (asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohta ja asetuksen (ETY) N:o 1254/89 4 artiklan 3

kohta) otettiin käyttöön lain N:o 209/90 perusteella ja hyväksyttiin 20 päivänä joulukuuta 1990 tehdyn CIPE:n päätöksen perusteella. Tästä suunnitelmasta, jossa asetetaan rakenneuudistuksen tavoitteet ja määrätään toimenpiteiden ja tukien toteuttamisesta viiden vuoden ajan markkinointivuodesta 1991—1992 alkaen, ilmoitettiin komissiolle 1990, joka oli päättänyt (katso Italian hallitukselle 20 päivänä kesäkuuta 1991 päivätty kirje, (SG(91) D/11490) seuraavaa:

- antaa periaatteellisen luvan suunnitelman toteuttamiselle ajanjaksona vuodesta 1991 vuoteen 1996;
- antaa valtuudet pidentää suunnitelman voimassaoloaikaa (vuodesta 1984 vuoteen 1990) markkinointivuoteen 1990—1991;
- vaatia, että rakenneuudistussuunnitelmat eivät aiheuta Italian sokerituotannon kasvua ylittämällä sille myönnettyjä kiintiöitä A ja B;
- pidättäytyä ilmoittamasta kantaansa niistä rationaalisoitimenpiteistä, joista on tehtävä ylimääräinen ilmoitus perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja pyytää ilmoituksen yhteydessä täsmennyksiä yrityksiltä, joita asia koskee, siten että komissio voi todeta sopeutustukien ja rakenneuudistuksen välisen yhteyden.

IV

1. Kun otetaan huomioon Italian viranomaisten antamat tiedot, tarkastelun alaisena olevat tuet eivät näytä sisältyvän Italian sokerialan rakenneuudistussuunnitelmaan sellaisina kun komissio on ne hyväksynyt perustamissopimuksen kilpailua koskevien määräysten mukaisesti.

Italian viranomaiset eivät ole luonnehtineet näitä tukia rakenneuudistuksia koskeviin toimenpiteisiin kuuluviksi. Itse asiassa näiden tukien ensisijainen tarkoitus on taata kyseisten tehtaiden tuotantotoiminnan jatkuminen ja edistää Celanon ja Castiglione Fiorentinon sokeritehtaiden siirtymistä SADAM-yhtiön omistukseen.

Joulukuussa 1984 sekä joulukuussa 1990 sovitussa rakenneuudistussuunnitelmissa määritellään kansallisten toimenpiteiden muodot jalostusteollisuuden hyväksi. Tässä yhteydessä kyse on siitä, missä muodossa toimenpiteet toteutetaan, kuten esimerkiksi korkotukilainin RIBS:n kautta sekä yritysten pääomasijoituksin. Kyse ei ole takuiden muodossa myönnetystä tuesta.

Kyseisissä ohjelmissa täsmennetään rakenneuudistukseen liittyvien kansallisten tukien ja toimenpiteiden tavoitteet ja päämäärät; mitä tulee jalostusalaan, niistä käy selvästi ilmi:

— sokeritehtaiden uudistustyöt;

— sokerin tuotantotoiminnan keskittäminen ja vahvistaminen peruskustannusten alennuksen avulla (uudistaminen ja tekniset parannukset, energialaitosten mekanisointi ja automatisointi).

Kyseisissä ohjelmissa nimetään myös kansallisen tuen saajat; niiden joukossa ovat myös Celanon ja Castiglione Fiorentinin tehtaat.

Jotta rakenneuudistustoimenpiteet voitaisi hyväksyä, täytyy niiden komission hyväksymän ohjelman mukaan perustua erityisiin interventio-ohjelmiin, joissa määritellään kyseisten yritysten tervehdyttämiseen ja uudelleenjärjestelyihin liittyvät yksityiskohtaiset säännöt.

Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet näitä erityisiä interventio-ohjelmia kyseisten tukien osalta sellaisina kuin CIPE on ne hyväksynyt niiden myöntämishetkellä. Ne ovat toimittaneet vain luettelon kuluista, jotka ovat muodostuneet investoinneista sinä aikana, jona tuet on myönnetty.

Mitä tulee Italian viranomaisten täsmennyksiin, joiden tarkoitus on osoittaa tarkastelun kohteena olevien tukien, investointien toteuttamisen (niiden vuosien aikana, kun tukea on myönnetty) ja saatujen tulosten välinen yhteys, tai koskien juurikastuotannon olosuhteiden parantamista tai sokerinjalostusta (katso A osan 7 kohta ja B osan 4 kohta), komission on sitä vaikea ymmärtää siinä mielessä, että tämä yhteys on löydetty vasta jälkikäteen, ilman, että erityiset rakenneuudistussuunnitelmat olisi otettu huomioon tai niistä olisi etukäteen ilmoitettu komissiolle, vaikkakin niihin liittyvät tuet ovatkin niiden hyväksymishetkellä oikeutetut. Komissio ei löytänyt syy-yhteyttä näiden tukien, toteutettavien investointien ja saatujen tulosten välillä.

Kyseiset investoinnit, vaikka ne toteutettiin tehtaissa, joiden tuotannon olisi pitänyt jatkua kansallista rakenneuudistussuunnitelmaa noudattamalla, eivät ole sellaisia, että niiden voitaisiin komission käytettävissä olevien tietojen perusteella katsoa sisältyvän ohjelmiin, joiden tarkoituksena on taata yritysten elinkelpoisuus keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä.

Lisäksi on vaikea pitää tällaisia aloitteita (tukia) rakenneuudistustoimenpiteinä, sillä ne eivät rajoitu sellaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat välttämättömiä tuotantotoiminnan ylläpitämiseksi ja Celanon ja Castiglione Fiorentinin tehtaiden siirron edistämiseksi toisen yrityksen omistukseen.

Edellä mainittujen näkökantojen avulla ei voida näyttää toteen, että tukitoimenpiteet Celanon ja Castiglione Fiorentinin laitosten hyväksi sisältyisivät Italian sokerialan rakenneuudistussuunnitelmaan.

Kun otetaan huomioon, että kyseisiin tukiin liittyviä erityissuunnitelmia ei toimitettu komissiolle, ei ole mahdollista myöskään tarkastella, noudattavatko ne tuen myöntämisen edellytyksiä perustamissopimuksen kilpailua koskevien määräysten mukaisesti Italian sokerialan voimassa olevan rakenneuudistussuunnitelman osalta (edellä olevan III luvun 5 ja 6 kohta); määräyksissä edellytetään, että rakenneuudistussuunnitelmat eivät aiheuta Italian sokerituotannon kasvua ylittämällä sille myönnettyjä kiintiöitä A ja B. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta ennakoilmoituksen teosta ei ole noudatettu.

Edellä mainitun perusteella ei lisäksi ole mahdollista olettaa, että poikkeukselliset tilanteet olisivat edellyttäneet tällaisia toimenpiteitä, jotka liittyvät Italian sokerialan tämänhetkiseen rakenneuudistussuunnitelmaan asetuksen (ETY) N:o 1785/81 46 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti (katso III luvun 2 kohta).

2. Kun edempänä mainittua rakenneuudistusta ei ole toteutettu siltä osin kuin tuet oli myönnetty investointien toteuttamiseksi, komissio tutkii ne sellaisin arviointiperustein, jotka koskevat investointeja jalostuksessa ja maataloustuotteiden kaupan pitämisessä ja/tai, ottaen huomioon kyseisten tukien luonteen, jotka voivat olla tarkoitettu vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamiseen ja/tai uudelleenjärjestelyyn yhteisön määrittämien, yritysten pelastamista ja/tai tervehdyttämistä koskevien perusteiden mukaisesti.
  - a) Jalostuksessa ja maataloustuotteiden kaupan pitämisessä asetuksen (ETY) N:o 866/90 (EYVL N:o L 91, 6.4.1990, s. 1) mukaisesti jäsenvaltiot voivat suorittaa tukitoimenpiteitä, joiden edellytykset tai niiden myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt eroavat niistä, joista on säädetty edellä mainitussa asetuksessa tai joiden määrät ovat yli niille asetetun rajan sillä varauksella, että nämä toimenpiteet on suoritettu perustamissopimuksen

92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti (asetuksen (ETY) N:o 866/90 16 artiklan 5 kohta).

Jotta voitaisiin taata kaupan pitämisen kehitys ja maataloustuotteiden jalostuskehityksen yhteensopi-
vuus yhteisön politiikan kanssa, kansallisen tuen
on vastattava niitä valintaperusteita, jotka komissio
on omaksunut yhteisön investointitukia varten,
jotka koskevat jalostusolosuhteiden ja maataloustuotteiden kaupan pitämisen olosuhteiden paranta-
mista (komission päätös 90/342/ETY, 7 päivänä
kesäkuuta 1990; EYVL N:o L 163, 29.6.1990) ja
joita se soveltaa samalla tavalla kuin valtion tukiin
(katso komission kirje jäsenvaltioille n:o SG(85)
D/13962, 30 päivältä lokakuuta 1985).

Sokerialalla edempänä mainitut perusteet edellyttävät (Italiassa), että kaikki investoinnit on jätettävä ulkopuolelle.

Jos tuen myöntämishetkellä olisi sovellettu valinta-
perusteita, jotka liittyvät rahoitussuunnitelmien va-
lintaan asetuksen (ETY) N:o 355/77, joka on kor-
vattu asetuksella (ETY) N:o 866/90, on huomata-
tava, että myös nämä valintaperusteet (EYVL N:o
C 152, 10.6.1983) edellyttivät kaikkien investoin-
tien ulkopuolelle jättämistä.

Kyseiset tuet siinä yhteydessä, kun ne on myön-
netty tuotannon investointeja varten, eivät noudata
voimassa olevia perusteita, jotka pätevät tuen
myöntämishetkellä.

Siinä yhteydessä, kun maataloustuotteiden kaupan
pitämiseen ja jalostusalaan liittyvät investointituet
on myönnetty yhteisön vaatimien perusteiden mu-
kaisesti ympäristön hyväksi myönnettyjen tukien
osalta, ei alakohtaisia rajoituksia ole välttämättä
noudatettava.

Jos tuet on kuitenkin mahdollisesti myönnetty nii-
den investointien toteuttamiseksi, jotka tähtäävät
ympäristönsuojeluun, komissio ei voi käytettävissä
olevien tietojen pohjalta tarkistaa, onko näiden tu-
kien myöntämishetkellä voimassa olleita yhteisön
tämäntyyppiselle tuelle asettamia perusteita (yhteis-
ön kehysohjelma valtion tuista ympäristön hy-
väksi (*), jonka voimassaoloa on jatkettu tietyin
muutoksin vuonna 1980 (†) ja uudestaan vuonna
1986 (‡), tai nykyisin voimassa olevia

perusteita (*) noudatettu (jos viimeksi mainittuja
olisi sovellettu, mikä ei ole asian laita).

b) Mitä tulee vaikeuksissa olevien yritysten tervehdyt-
tämiseen maatalousalalla, tällaisten tukien arvioi-
mista koskeviin yhteisön arviointiperusteisiin sisäl-
tyy mahdollisuus soveltaa erityisiä perusteita maa-
talousalalla tai perusteita, jotka noudattavat yhteis-
sön suuntaviivoja valtion tuille vaikeuksissa olevien
yritysten pelastamiseksi ja niiden uudelleenjärjeste-
lyjen mahdollistamiseksi (EYVL N:o C 368,
23.12.1994).

1) Maatalousalalla noudatettavien erityisten perus-
teiden mukaan tällaiset tuet voidaan hyväksyä
vaikeuksissa olevien yritysten tervehdyttämiseen
investointeja toteuttamalla. Komission käytän-
nön mukaan tällainen tuki on toimintatukea,
jonka voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkki-
noille vain niiden maatalousyritysten osalta,
jotka ovat vaikeuksissa ja jos kolme seuraavaa
edellytystä täyttyvät:

— kyseiset tuet voivat koskea lainojen rahoit-
uskuluja, jotka on sovittu jo toteutettujen
investointien rahoittamiseksi.

— vastaavat avustukset, jotka ovat kertyneet
mahdollisista tuista, jotka puolestaan on
myönnetty lainoista sovittaessa, eivät voi
olla suurempia kuin komission sallimat mää-
rät, eli investointien osalta maatalouden al-
kutuotannossa 35 prosenttia (tai 75 prosent-
tia syrjäseuduilla direktiivin (75/268/ETY)
mukaisesti) ja investointien osalta jalostus-
teollisuudessa tai maataloustuotteiden mark-
kinoinnissa 55 prosenttia (tai 75 prosenttia
syrjäseuduilla edempänä mainitun direktiiv-
in mukaisesti) ohjelmille, joita ei jätetä ul-
kopuolelle komission asettamien alakohtaisten
rajoitusten mukaisesti. Sovellettavissa
olevat alakohtaiset rajoitukset pätevät sil-
loin, kun investointeja varten myönnettyistä
tuista on päätetty (katso tähän liittyen
edellä a kohta).

— kyseisten tukien on seurattava uusien lainojen
korkojen tarkistuksia, jotka on tehty
rahalainojen vaihtelujen huomioon ottami-
seksi — tuen määrä voi olla alhaisempi tai
yhtä suuri kuin uusien lainojen korkomuu-

(*) Kirje jäsenvaltioille SEC(74) 4264, 6.11.1974.

(†) Kirje jäsenvaltioille n:o SG(80) D/8287, 7.7.1980.

(‡) Kirje jäsenvaltioille n:o SG(87) D/3795, 23.3.1987.

(*) EYVL N:o C 72, 10.3.1994, s. 3.

tokset — tai tukien on koskettava maatalousyrittäjiä, jotka voivat osoittaa elinkelpoisuutensa erityisesti silloin, kun lainoista aiheutuvat rahoituskulut voivat aiheuttaa yhteisyrityksille/maatiloille vaaran joutua konkurssiin.

On joka tapauksessa selvää, että alakohtaisia rajoituksia ei ole missään tapauksessa noudatettu. Sen vuoksi on turha tutkia, onko muita edellytyksiä noudatettu.

Mitä tulee mahdollisuuteen, että nämä tuet voivat liittyä ympäristönsuojeluun tarkoitettuun investointitukeen, tämän luvun 2 kohdan a alakohdassa esitetyt huomiot pätevät.

- 2) Kuten komissio on ilmoittanut suuntaviivissaan valtion tuista, jotka on tarkoitettu vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen tai niiden uudelleenjärjestelyyn (EYVL N:o C 368, 23.12.1994) ja joita sovelletaan myös maatalousyrittäjiin, pelastustoimintaan liittyvien tukien on määrä yksinkertaisesti varmistaa yrityksen toiminnan jatkuminen siihen asti, kun yrityksen näkymät voidaan kartoittaa.

Jotta kyseisiä tukia voidaan pitää yhteismarkkinoille 92 ja 93 artiklan mukaisesti soveltuvina, niiden on täytettävä seuraavat edellytykset (vaihtoehtoisesti b kohdassa 1 alakohdassa esitetyille edellytyksille edempänä);

- niiden on muodostuttava valtion varoista annettavista tuista luottotakuiden tai lunastettavissa olevien lainojen muodossa sellaisella korolla, joka vastaa markkinoiden korkoja;
- niiden on suuruudeltaan vastattava yritysten toimintakustannusten tarpeita (esimerkiksi palkkakulujen tai juoksevista hankinnoista johtuvien kulujen kattaminen);
- ne on maksettava vain välttämättömälle ajalle (yleisen säännön mukaisesti ei yli puolelta vuodelle) sen jälkeen, kun on selvitetty, mitkä ovat välttämättömät ja mahdolliset elvytystoimenpiteet;
- niiden myöntäminen voidaan perustella tärkeillä sosiaalisilla syillä ja ne eivät saa hor-

juttaa muiden jäsenvaltioiden teollista asemaa;

- tuen myöntäminen on yleensä poikkeuksellinen toimi (one-off).

Kyseiset tuet eivät ilmeisesti täytä näitä edellytyksiä.

Tukiin sovellettavat korot ovat alhaisempia kuin markkinakorot. Lisäksi tukia ei voida pitää valtionvaroista annettavina tukina, jotka on maksettu välttämättömäksi ajaksi sen jälkeen, kun on selvitetty välttämättömät ja mahdolliset elvytystoimenpiteet, kuten yhteisön suuntaviivoissa edellytetään, tai sen suhteen, mille ajalle ne on myönnetty ollakseen hyödyksi (joka tapauksessa yli puoli vuotta), tai sen vuoksi, että niiden kulukohteita ei ole erikseen eritelty. Lisäksi kyseiset tuet eivät ilmeisesti muodosta poikkeuksellista toimenpidettä (one-off).

Lopuksi, Italian viranomaiset eivät ole antaneet komissiolle minkäänlaista tietoa, jonka avulla voitaisiin päättää, liittyvätkö myönnettyt tuet tukea saavien yritysten rakenneuudistussuunnitelmaan, minkä vuoksi on mahdotonta soveltaa komission sääntöjä ja toimintatapoja yritysten uudelleenjärjestelyjen suhteen. Tähän pätevät samat huomiot kuin on esitetty tämän luvun 1 kohdassa.

Komissio vaatii perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti Italian hallitusta esittämään huomautuksensa yhden kuukauden määräajassa.

Komissio kehottaa *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* välityksellä muita jäsenvaltioita ja muita asianomaisia esittämään huomautuksensa samassa määräajassa.

Komissio kiinnittää Italian hallituksen huomion kaikille jäsenvaltioille 3 päivänä marraskuuta 1983 lähettämässään kirjjeeseen, joka käsitteli niille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdasta johtuvia velvoitteita sekä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 318, 24 päivänä marraskuuta 1983 sivulla 3 julkaistuun tiedonantoon, jossa muistutettiin, että kaikesta laittomasti, eli ennen perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan menettelyssä annettua lopullista päätöstä, myönnetystä tuesta voidaan tehdä korvausvaatimus ja/tai EMOTR:iin talousarvioon voidaan kieltäytyä kirjaamasta menoa, joka liittyy sellaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, joilla on välitön vaikutus yhteisön toimenpiteisiin.

Tuen mahdollisen palauttamisen on tapahduttava Italian lain säännösten mukaisesti, mukaan lukien korot, jotka

lasketaan sellaisen korkokannan perusteella, jota käytetään alueellisten tukijärjestelmien arvioinnin viitekorkona ja jota sovelletaan laittoman tuen myöntämispäivästä alkaen.”

Komissio vaatii jäsenvaltioita sekä muita, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa yhden kuukauden mää-

rääjassa tämän julkaisun päiväyksestä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Nämä huomautukset toimitetaan Italian hallitukselle.

EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisen valtion tuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(97/C 88/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 18.12.1996

Jäsenvaltio: Itävalta (Kärnten)

Tuen numero: N 564/96

Nimi: Kresta Anlagenbau GmbH (Toimiala: Teollisuuslaitosten rekentaminen)

Tarkoitus: 20 miljoonan. Itävallan šillingingin (1,4 miljoonan ecun) rakenneuudistuslaina

Budjetti: Korkovähennys 1,4 miljoonaa Itävallan šillinkiä (0,1 miljoonaa ecua)

Tuen intensiteetti: 7 prosenttia

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 22.1.1997

Jäsenvaltio: Yhdistynyt kuningaskunta

Tuen numero: N 858/96

Nimi: Yhdistyneen kuningaskunnan rahoitustoimenpiteet Rosyth Royal Dockyardin yksityistämisen yhteydessä

Tarkoitus: Rosyth Royal Dockyardin yksityistäminen (Toimiala: laivanrakennus ja laivojen huolto)

Myöntämispäätöksen päivämäärä: 17.2.1997

Jäsenvaltio: Ranska

Tuen numero: N 448/95

Nimi: Tuki Pescanovalle Jego-Queren-varustamon ostmista varten

Tarkoitus: Laivanvarustusalan elvyttäminen alusten hankkimiseen ja uudenaikaistamiseen tarkoitettujen lainojen avulla

Oikeudellinen perusta: Circulaire du 21 décembre 1994 du ministère de l'agriculture et de la pêche

Budjetti: 20,1 miljoonaa frangia (noin 3 064 024 ecua)

Tuen intensiteetti: Kalastusalan rakenteellisista tukitoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) 3699/93 (EYVL N:o L 346, 31.12.1993) vahvistettujen osuuksien mukainen

Kesto: 1993—1994

Ehdot: Kalastusalan valtiontukien tarkastelua koskevien suuntaviivojen (EYVL N:o C 260, 17.9.1994) ja asetuksen (EY) N:o 3699/93 mukaiset

VALTION TUET

C 61/96 (ex N 408/B/96)

Italia

(97/C 88/05)

*(Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artikla)***Perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen komission tiedonanto jäsenvaltioille ja muille asianomaisille Sisilian alueen maatalousalalla myöntämistä tuista**

Komissio ilmoitti Italian hallitukselle seuraavalla kirjeellä päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätty menettely:

”Italian viranomaiset ilmoittivat 6 päivänä joulukuuta 1995 päivätyllä kirjeellä komissiolle mainitun alueellisen lain. Kyseiset viranomaiset toimittivat 2 päivänä toukokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä alueellisen lain n:o 81/95 muuttamisesta 24 päivänä maaliskuuta 1996 annetun alueellisen lain (luonnos n:o 1058).

Laissa n:o 81/95, jonka soveltamista on lykätty siihen asti, kunnes komissio tekee perustamissopimuksen 93 artiklassa tarkoitetun päätöksen, säädetyt toimenpiteet on kirjattu ilmoitettujen tukien rekisteriin seuraavilla numeroilla:

N 408/B/96 alueellinen laki n:o 81/95; sovelletaan perustamissopimuksen liitteeseen II mainittujen tuotteiden tuotannon ja jalostuksen alalla. N 408/A/96 muut alat.

Tämä päätös ei koske numeroa N 408/A/96.

Komissio pyysi lisätietoja 17 päivänä kesäkuuta 1996 päivätyllä teleksillä. Italian pysyvä edustusto lähetti tiettyjä pyydettyjä tietoja 9 päivänä elokuuta 1996 päivätyllä kirjeellä sekä ilmoitti toimittavansa loput tiedot myöhemmin.

Koska tätä vastausta ei voitu pitää riittävänä, komissio muistutti asiasta 2 päivänä syyskuuta 1996. Italian viranomaiset toimittivat muita lisätietoja 30 päivänä lokakuuta ja 13 päivänä marraskuuta päivätyillä kirjeillä.

1. Komissio päätti olla vastustamatta alueellisen lain n:o 81/95 7 artiklassa ja alueellisen lain n:o 33/96 20 artiklassa säädettyjä tukia. Tätä päätöstä tehdesään komissio otti huomioon, että toimenpiteeseen kohdistetut summat liittyivät markkinointivuoteen 1992/1993, eli ne olivat olemassa olevan tuen (tuki n:o N 377/91) viivästyneitä maksuja.

Komission alueellisen lain n:o 32/91 artiklan osalta antaman hyväksynnän voidaan siten katsoa koskevan edelleen myös alueellisen lain n:o 81/95 7 artiklassa ja alueellisen lain n:o 33/96 20 artiklassa säädettyjen tukien rahoitusta.

Komissio on olemassa olevien käyttölainoina myönnettyjen tukien osalta jatkanut 1 päivään tammikuuta 1997 asti lopullista määräaika, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on mukautettava uusien suuntaviivojen mukaisiksi sellaiset järjestelyt, jotka komissio on hyväksynyt osana aiempaa käytäntöä.

Italian viranomaiset ovat sitä vastoin erään toisen perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti parhaillaan tarkasteltavan olevan tuen osalta (N 750/B/95) säätäneet toimenpiteestä, jossa ehdotetaan alueellisen lain n:o 32/91 48 artiklassa säädetyn järjestelmän soveltamisesta samoin edellytyksin vuosina 1995–1997.

Koska kyseessä on uusi tukijärjestely, joka on voimassa 1 päivän tammikuuta 1996⁽¹⁾ jälkeen, sitä on tarkasteltava käyttölainoina annettavaa valtiontukea koskevien suuntaviivojen mukaisesti (EYVL N:o C 44, 16.2.1996).

Edellä olevan huomioon ottaen tämä päätös ei vaikuta numerolla N 750/B/95 tarkastellun tuen arvioinnin tulokseen.

2. Komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn alueellisen lain n:o 81/95 4 artiklassa säädetyn tukitoimenpiteen osalta.

2.1. Aluetason maatalousasioista vastaava virkamies ('assessore') valtuutetaan mainitussa artiklassa myöntämään samoin edellytyksin alueellisen lain

⁽¹⁾ Komissio vahvisti tämän päivämäärän käyttölainoina annettavaa valtiontukea koskevien uusien suuntaviivojen soveltamiseksi sellaisiin tukiiin, joita ei perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan merkityksessä enää ole olemassa.

n:o 25/93 78 artiklassa säädettyä tukea sellaisille viiniviljelijöille, joilla on asetuksen (ETY) N:o 454/80 mukaiset uudelleenistutusoikeudet ja joille on aiheutunut vahinkoa vuosien 1988–1990 kuivuudesta ja jotka ovat esittäneet asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyjä tukia koskevan hakemuksen.

Mainitun alueellisen lain n:o 25/93 78 artiklassa säädetään, että viiniviljelijät, jotka ovat esittäneet viiniköynnösten raivausta ja uudelleenistutusta koskevan hakemuksen ja joille sama kuiva kausi on aiheuttanut vahinkoa, voivat saada asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä tukea.

Alueellisen lain 4 artiklaan sisältyy oikeudellisesti virheellisiä viittauksia:

Sen mukaan tässä säännöksessä tarkoitettuihin edellytyksiin kuuluu asetuksen (ETY) N:o 454/80 (jolla muutetaan asetusta (ETY) N:o 337/79, joka taas koskee viinialan yhteistä markkinajärjestelyä ennen asetuksen (ETY) N:o 822/87 voimaantuloa) mukaisesti saatu uudelleenistutusoikeus.

Kuitenkin asetukseen (ETY) N:o 337/79 mainitulla asetuksella sisällytetyt säännökset

— eivät 1 päivän huhtikuuta 1987 (joka on viini-kaupan yhteisestä järjestämisestä annetun asetuksen (ETY) N:o 822/87 voimaantulopäivä) jälkeen olleet enää voimassa

— eivät itsessään koske uudelleenistutusoikeuksien myöntämistä.

Komission yksiköt ovat ilmoittaneet nämä seikat Italian viranomaisille 2 päivänä syyskuuta 1996 päivätyllä teleksillä.

Italian viranomaiset vahvistavat 13 päivänä marraskuuta 1996 päivätyssä tiedonannossaan seuraavaa:

Tukea saavat viiniviljelijät, jotka vuosina 1988–1990 vallinneen kuivuuden vuoksi eivät ole voineet käyttää yhteisön lainsäädännön mukaisesti saamiaan uudelleenistutusoikeuksia ja jotka olivat

näin Italian viranomaisten mukaan tilanteessa, joka vastaa toiminnan pysyvää lopettamista.

Tuet ovat samantyyppisiä kuin asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyt tuet.

Säännöksessä mainittujen oikeudellisten viittausten epätasällisuuden osalta Italian viranomaiset ovat sitä mieltä, että tällä epätasällisuudella ei ole merkitystä, koska yhteisestä markkinajärjestelystä annettujen kahden asetuksen (asetus (ETY) N:o 337/79 ja (ETY) N:o 822/87) liitteissä olevat uudelleenistutusoikeuden määritelmät ovat täysin yhdenkaltaiset.

2.2. Viini-kaupan yhteisestä järjestämisestä annetun asetuksen (ETY) N:o 822/87 76 artiklan nojalla kyseisen alueellisen lain säännöksessä tarkoitetun alan valtiontukiin voidaan soveltaa 92, 93 ja 94 artiklaa.

2.3. Lopullista viiniviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä viinivuosi 1988/1989–1995/1996 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 (*) säädetään tuen myöntämisestä (EMOTR:n tukiosastosta) asetuksessa säädettyin edellytyksin toiminnan pysyvästi lopettaville viiniviljelijöille.

Palkkion määrä mukautetaan (ks. asetuksen kolmas johdantokappale) kyseisten viljelyalojen tuottavuuden mukaan, ja sen tarkoituksena on kattaa raivauksesta ja uudelleenistutusoikeuden menettämisestä sekä myös tulevien tulojen menetyksestä aiheutuvat kustannukset. On selvää, että ensimmäisen noudatettavan edellytyksen on oltava viinitarhan raivaus (asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaan palkkion maksaminen edellyttää, että hakija sitoutuu kirjallisesti suorittamaan viiniköynnösten raivauksen niiltä aloilta, joille palkkiota on haettu, ja 6 artiklan mukaan palkkion lopullinen määrä maksetaan [...] sillä edellytyksellä, että hakija todistaa tosiasiallisesti suorittaneensa raivauksen).

Kyseisen tuen osalta näyttää siltä, että alueellisten viranomaisten tavoitteena ei ole kannustaa viljelyalojen poistamista käytöstä (asetuksen (ETY) N:o 1442/88 tavoite) vaan pikemminkin korvata viiniviljelijöille uudelleenistutusoikeuden käyttämättä jättäminen.

Alueellisessa laissa säädetään asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä tukea (jonka tavoitteena on ole-massa olevien köynnösten raivaaminen ja joka maksetaan tällaisesta raivaamisesta aiheutuvien arvioitu-

(*) EYVL N:o L 132, 28.5.1988, s. 3. Asetuksen voimassaoloaika on pidennetty markkinointivuodeksi 1997/1998 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 1595/96 (EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 36).

jen tappioiden perustella) vastaavasta tuesta, jonka määräytymisperuste ei ole yhtäläinen yhteisrahoitetun tuen määräytymisperusteen kanssa.

Ottaen huomioon yhteisön asetuksessa tarkoitetun tuen laskuperusteet sekä näiden kahden tukijärjestelyn määräytymisperusteiden välinen eroavaisuus alueellisen tuen myöntäminen johtaisi epäilemättä edunsaajille aiheutuneiden kustannusten liiallisiin korvauksiin.

Edellä olevan perustella on mahdotonta osoittaa, että Sisilian alueellisen lain säännöksellä pyritään samaan tavoitteeseen kuin yhteisön järjestelyssä kyseisen asetuksen 19 artiklan merkityksessä: 'Tämä asetus ei estä kansallisessa sääntelyssä säädettyjen tukien myöntämistä, jos niillä pyritään samoihin tavoitteisiin kuin tällä asetuksella. Näiden tukien myöntäminen [...] edellyttää perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisen tarkastelun suorittamista.'

- 2.4. Edellä olevia päätelmiä sovelletaan tapauksissa, joissa uudelleenistutusoikeuksia voidaan pitää voimassa olevina oikeuksina.

Kyseessä olevassa tapauksessa alueellisessa säännöksessä tarkoitetut uudelleenistutusoikeudet (asetuksen (ETY) N:o 337/79 nojalla saadut oikeudet) eivät ole edes voimassa, koska entisestä yhteisestä markkinajärjestelystä annetuissa säännöksissä niiden kestoksi vahvistettiin kahdeksan vuotta, jolloin viimeinen tämän sääntelyn nojalla saatu uudelleenistutusoikeus päättyi viimeistään kahdeksan vuoden päästä 31 päivästä maaliskuuta 1987.

Näyttää siltä, että kyseisen alueellisen lain tavoitteena on myöntää asetuksessa (ETY) N:o 1442/88 säädettyä (viinitarhansa raivaaville viljelijöille tarkoitettua) tukea sellaisille sisilialaisille viininviljelijöille, jotka olivat saaneet uudelleenistutusoikeuden asetuksen (ETY) N:o 377/79 nojalla ja jotka eivät vuosina 1988–1990 vallinneiden sääolojen vuoksi voineet harjoittaa uudelleenistutusoikeuttaan. Tällöin kyseessä olisi takautuva korvaus sellaisen oikeuden menettämisestä, joka ei enää ole voimassa.

Jos voimassa olevan oikeuden osalta asetuksen 1442/88 tyyppisen tuen myöntäminen johtaisi viljelijälle aiheutuneiden tappioiden liiallisiin korvauksiin, sellaiseen oikeuteen, jota ei juridisesti enää olisi olemassa, liittyvä tuki olisi silloin yksinkertaisesti ilmainen (koska se ei edellyttäisi minkäänlaista vasti-

ketta), ja sitä olisi pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana toimintatukena.

Kyseinen tuki kohdistuu alaan, johon sovelletaan myös tuotannon lopettamisen osalta yhteisen markkinajärjestelyn säännöksiä. Nämä säännökset ovat yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tyhjentyviä, mikä estää jäsenvaltioita toteuttamasta niitä rajoittavia toimenpiteitä.

Edellä olevan perusteella kyseinen alueellinen laki näyttää rikkovan yhteisön viinialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevia säännöksiä (asetus (ETY) N:o 822/87), eikä siihen silloin voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 93 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyä poikkeusta.

3. Komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn alueellisen lain n:o 81/95 8 artiklassa säädetyn toimenpiteen osalta.

Tässä artiklassa säädetään CRIAS:n (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) käyttöpääomarahan lisäämisestä 10 000 liiralla käyttölainojen myöntämiseksi käsiteollisuusyrityksille.

Komissio on pyytänyt Italian viranomaisia täsmentämään, mitkä toiminnan alat sisältyvät käsiteollisuusyrityksen määritelmään ja erityisesti, käsittääkö se maataloustuotteiden tuotanto-, jalostus- ja markkinointitoiminnan.

Italian viranomaiset antoivat seuraavan vastauksen:

Kansallisen käsiteollisuustoimintaa koskevan puitelain määritelmä sulkee pois maatalousalan, eikä siinä täsmennetä, koskeeko tämä ainoastaan alkutuotantoa vaiko myös maataloustuotteiden jalostusta ja markkinointia.

Kyseisellä alueella käsiteollisuusyrityksen käsite on toisinaan tulkittu säädösteksteissä siten, että se kattaa tietynlaista jalostus- ja markkinointitoimintaa (esim. maitoalan investointeja).

Koska kyseisessä tapauksessa ei annettu minkäänlaista tarkkaa selvitystä käsiteollisuustoiminnan sisällyksestä, on viitattava kansalliseen puitelakiin, jossa siis maatalousala suljetaan pois lain soveltamisalasta.

Tämän perusteella on mahdotonta määrittellä Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella alueellisen lain n:o 81/95 8 artiklan täsmällinen soveltamisala. On siten mahdotonta sulkea pois mahdollisuutta, että CRIAS:stä myönnettyt käyttölainat on tarkoitettu myös maataloustuotteiden jalostus- ja/tai markkinointialalla toimiville käsiteollisuusyrityksille.

Tämän päätelmän perusteella olisi sovellettava maatalousalan lyhytaikaisia ja halpakorkoisia lainoja (käyttölainoja) koskevaa yhteisön kehystä (ks. 1 kohta). Minkäänlaista tietoa, jonka avulla kyseistä alueellista säännöstä voitaisiin arvioida tämän kehyksen perusteella, ei ole toimitettu. On siis mahdotonta varmistaa, ovatko siinä säädetyt tukitoimenpiteet yhdenmukaisia yhteisön säännösten kanssa.

Tämän huomioon ottaen komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn alueellisen lain n:o 81/95 8 artiklassa säädetyin tukitoimenpitein osalta, siltä osin kuin sitä sovelletaan perustamissopimuksen liitteeseen II kuuluvien tuotteiden tuotannon ja/tai jalostuksen ja/tai markkinoinin alalla (toisin sanoen siltä osin kuin maatalousalan sulkeminen pois sen soveltamisalasta ei koske kaikkea toimintaa).

4. Komissio on päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn alueellisen lain n:o 81/95 9 artiklassa tarkoitettujen tukien osalta.

Alueellisen lain n:o 81/95 9 artiklassa hyväksytään yhteistyöstä vastaavan alueellisen hallinnon otsakkeessa 05 tarkoitettut menot ja lisätään 3 000 miljoonaa liiraa alueellisen talousarvion alamomenttiin n:o 75826.

Italian viranomaiset täsmensivät, että alueellisen lain n:o 81/95 9 artiklassa tarkoitettut menot liittyvät 27 päivänä toukokuuta 1987 annetussa alueellisessa laissa n:o 26 säädettyjen tukien uudelleenrahoitukseen. Tätä lakia tarkasteltiin numerolla C 3/87 (21.10.1987 tehty hyväksymispäätös) ja C 45/87 (hyväksymispäätös SG(88) D/12824, 8.11.1988). Lain n:o 26 voimassaoloaikaa pidennettiin ja tiettyjä sen säännöksiä muutettiin alueellisella lailla n:o 25/90, jonka komissio hyväksyi asiakirjassa NN 27/92 (päätös SG(92) D/15059, 3.11.1992).

Edellä mainittuja eri lakeja, joissa säädetään kalastusalalla myönnettävistä tuista, on tarkasteltu *Euroopan yhteisön virallisen lehden* numerossa C 269, 19.10.1985 julkaistujen kalastusalan valtiontuen tarkastelua koskevien suuntaviivojen mukaisesti. Näissä suuntaviivoissa edellytetään yhteisön toiminnasta kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi annetussa asetuksessa (ETY) N:o 4028/86 säädettyjen edellytysten noudattamista.

Komissiolla ei ole käytössään tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida, ovatko alueellisen lain n:o 81/95 mukaisesti kalastusalalla myönnettyt tuet nykyisen sääntelyn mukaisia, eli noudattavatko ne *Euroopan yhteisön virallisen lehden* numerossa C 260, 17.9.1994 julkaistuja kalastus- ja vesiviljelyalan suuntaviivoja, joissa edellytetään yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3699/93 säädettyjen edellytysten noudattamista.

Edellä oleva huomioon ottaen komissio pyytää perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan menettelyn mukaisesti Italian hallitusta tarkentamaan ne kalastusalan tuet, joita alueellisen lain n:o 81/95 mukainen uudelleenrahoitus koskee, sekä edellytykset, joilla näitä tukia myönnetään, jotta komissio voisi tarkastella eri tukitoimenpiteitä uudelleen nykyisen sääntelyn mukaisesti.

Komissio kehottaa 93 artiklan 2 kohdan menettelyn mukaisesti Italian hallitusta toimittamaan huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa tämän tiedonannon päiväyksestä.

Komissio kehottaa muita jäsenvaltioita ja muita asianomaisia esittämään kyseisiä toimenpiteitä koskevat huomautuksensa samassa määräajassa *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komissio kehottaa muita jäsenvaltioita ja muita asianomaisia esittämään kyseisiä toimenpiteitä koskevat huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemispäivästä seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Nämä huomautukset annetaan tiedoksi Italian hallitukselle.

Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia N:o IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/MIGROS/UBS)

(97/C 88/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 10 päivänä maaliskuuta 1997 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset British Telecommunications plc (Iso-Britannia) (BT), TeleDanmark A/S (Tanska) (Tele-DK), Schweizerische Bundesbahnen (Sveitsi) (SBB), Migros-Genossenschafts-Bund (Sveitsi) (Migros) ja Schweizerische Bankgesellschaft (Sveitsi) (UBS) hankkivat mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä yhteisen määräysvallan yrityksestä Newtelco AG (Sveitsi) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— BT: telekommunikaatiopalvelut ja -tarvikkeet Isossa-Britanniassa ja muualla

— Tele-DK: telekommunikaatiopalvelut Tanskassa ja muualla

— SBB: pääasiassa rautatiepalvelut, mutta myös telekommunikaatiopalvelut Sveitsissä ja muualla

— Migros: pääasiassa vähittäiskauppa, mutta tarjontaa myös telekommunikaatioalalla Sveitsissä

— UBS: pääasiassa pankkipalvelut, mutta myös telekommunikaatiopalveluja Sveitsissä ja muualla

— Newtelco: ei aktiivinen.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää telekopiona (+32 2 296 4301/296 7244) tai postitse viitteellä IV/M.900 — BT/TELE DK/SBB/MIGROS/UBS, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto (PO IV)
Osasto B — Yrityskaupparyhmä
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 395, 30.12.1989. Oikaisu: EYVL N:o L 257, 21.9.1990, s. 13.

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Säännöllisen lentoliikenteen harjoittaminen

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen Ranskan valtion esittämä tarjouskilpailu, joka koskee Rochefort-Saint-Agnanin ja Paris-Orlyn välisen säännöllisen lentoliikenteen harjoittamista

(97/C 88/07)

1. Johdanto

Ranska on yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti päättänyt asettaa julkisen palvelun velvoitteen Rochefort-Saint-Agnanin ja Paris-Orlyn välillä harjoitettavalle säännölliselle lentoliikenteelle. Julkisen palvelun velvoitetta koskevat vaatimukset on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 87 18. 3. 1997.

Jos 27. 5. 1997 mennessä yksikään lentoliikenteen harjoittaja ei ole aloittanut tai aloittamassa säännöllistä lentoliikennettä Rochefort-Saint-Agnanin ja Paris-Orlyn välillä julkisen palvelun velvoitteen mukaisesti ja rahallista korvausta vaatimatta, Ranska on päättänyt mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen rajoittaa pääsyn kyseiselle reitille koskemaan vain yhtä lentoliikenteen harjoittajaa ja myöntää tarjouskilpailun perusteella oikeuden tällaisen liikenteen harjoittamiseen 27. 6. 1997.

2. Tarjouskilpailun kohde

Säännöllisen lentoliikenteen harjoittaminen Rochefort-Saint-Agnanin ja Paris-Orlyn välisellä reitillä varmistuen liikennöinnin kesäkuun viimeisestä perjantaista syyskuun ensimmäiseen maanantaihin (molemmat päivämäärät mukaan lukien) reitille asetettua julkisen palvelun velvoitetta koskevien vaatimusten mukaisesti, jotka on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 87 18. 3. 1997.

3. Osallistuminen tarjouskilpailuun

Tarjouskilpailuun voivat osallistua kaikki ne lentoliikenteen harjoittajat, joilla on jonkin jäsenvaltion yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimitusluvasta 23. 7. 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 nojalla myöntämä voimassa oleva liikennelupa.

4. Tarjouskilpailumenettely

Tässä tarjouskilpailussa noudatetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan d, e, f, g, h ja i alakohdan säännöksiä.

5. Tarjouskilpailua koskevat tiedot

Tarjouskilpailua koskeva tietopaketti, joka sisältää tarjouskilpailua koskevat erityissäännöt ja julkisen palvelun siirtämisestä tehdyn yleissopimuksen teknisine liitteineen (*virallisessa lehdessä* 18. 3. 1997 *julkaistut julkisen palvelun velvoitteet*), on tilattavissa ilmaiseksi seuraavasta osoitteesta:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex, puh.: 5 46 84 11 84, telekopio 5 46 99 13 28.

6. Korvaus

Tehdyissä tarjouksissa on mainittava selkeästi kyseisen reitin hoitamisesta pyydettävä korvaus kolmen vuoden ajalta liikennöinnin suunnitellusta alkamisajankohdasta alkaen (vuosittain jaoteltuna). Lopullinen korvaus määritellään tarkasti vuosittain jälkikäteen lentoliikenteen harjoittamisesta tosiasiallisesti aiheutuneiden menojen ja siitä saatujen tulojen perusteella tarjouksessa esitetyn kokonaismäärän rajoissa. Kyseistä ylärajaa voidaan tarkistaa ainoastaan silloin, kun liikennöimisen edellytykset muuttavat ennakoimattomalla tavalla.

Vuosittaiset maksut muodostuvat ennakoista ja yhdestä jäännöserästä. Jäännöserä maksetaan vasta, kun lentoliikenteen harjoittajan tilit on kyseisen reitin osalta hyväksytty ja lentoliikenteen harjoittaminen tarkastettu jäljempänä 8 kohdassa mainituin edellytyksin.

Jos sopimus irtisanotaan ennen sen sovitun voimassaoloajan päättymistä, 8 kohdan määräykset pannaan täytäntöön viipymättä korvauksen jäljellä olevan määrän maksamiseksi lentoliikenteen harjoittajalle, ja tarvittaessa en

simmäisessä kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää alennetaan suhteessa lentoliikenteen tosiasiallisen harjoittamisen kestoon.

7. Sopimuksen voimassaoloaika

Sopimuksen voimassaoloaika (julkisen palvelun siirtäminen) on kolme vuotta tämän tarjouspyynnön 2 kohdassa tarkoitetun lentoliikenteen harjoittamisen suunnitellusta aloittamispäivästä.

8. Lentoliikenteen harjoittamisen ja lentoliikenteen harjoittajan tilien tarkastus

Lentoliikenteen harjoittaminen kyseisellä reitillä ja sitä koskeva lentoliikenteen harjoittajan kustannuslaskenta tarkastetaan vähintään kerran vuodessa yhteistyössä lentoliikenteen harjoittajan kanssa.

9. Irtisanominen/ennakkoilmoitus

Sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen ennen sen sovitun voimassaoloajan päättymistä ainoastaan, jos siitä on ilmoitettu kuusi kuukautta etukäteen. Jos lentoliikenteen harjoittaja laiminlyö jonkin julkisen palvelun veloitteen eikä kuukauden kuluessa siitä, kun sille on esitetty vaatimus asiasta, aloita sen hoitamista uudelleen julkisen palvelun velvoitteita noudattaen, sen katsotaan irtisanoneen sopimuksen ilman etukäteisilmoitusta.

10. Seuraamukset

Jos lentoliikenteen harjoittaja laiminlyö 9 kohdassa tarkoitetun etukäteisilmoitusajan noudattamisen, tästä on seuraamuksena sopimussakko. Sakko lasketaan kerto-

malla kolmella edellisenä vuonna todettu keskimääräinen kuukausittainen alijäämä tai, jos se ei ole mahdollista, ensimmäiseltä liikennöintivuodelta vaaditun korvauksen kuukausittainen keskiarvo, joka on kerrottu laiminlyöntikuukausien määrällä.

Jos sopimus irtisanotaan julkisen palvelun velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi, lentoliikenteen harjoittajaan sovelletaan edellisessä kohdassa mainittua sopimussakkoa niin, että laiminlyöntikuukausien määrä vahvistetaan kuudeksi.

11. Tarjousten jättäminen

Tarjoukset on lähetettävä postitse vastaanottoilmoituksella varustettuna kirjattuna kirjeenä, mistä postileimaa pidetään osoituksena, tai ne voidaan jättää vastaanotto-todistusta vastaan kello 17.00 mennessä (paikallista aikaa) aikaisintaan kuukauden ja viimeistään viiden viikon kuluttua tarjouspyynnön julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* seuraavaan osoitteeseen:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex.

12. Tarjouskilpailun voimassaolo

Tarjouskilpailu on voimassa asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti sillä edellytyksellä, että yksikään yhteisön lentoliikenteen harjoittaja ei esitä ennen 27. 5. 1997 kyseiselle reitille 27. 6. 1997 alkavaa liikennöintisuunnitelmaa asetettujen julkisen palvelujen velvoitteiden mukaisesti ja korvausta saamatta sekä vaatimatta, että pääsy tälle reitille rajoitetaan yhteen liikenteen harjoittajaan.

Alfa-ohjelma

Alfa-ohjelman puitteissa jätettävien hakemusten esittämiskutsu

Alfa tarkoittaa "Amérique latine — Formation académique"-ohjelmaa; se on komission 10 päivänä maaliskuuta 1994 hyväksymä ohjelma. Ohjelma kestää viisi vuotta ja alkaa 1 päivänä marraskuuta 1994.

Alfan päätavoitteita ovat:

i) Etelä-Amerikan ja Euroopan välisen korkeakoulu-yhteistyön kannustaminen, jotta voidaan korvata puutteellisuudet ja tasoittaa näiden kahden alueen välisiä epäsuhtia ja epätasapainoa kehittämällä Etelä-Amerikan tieteellistä, akateemista ja teknistä potentiaalia;

ii) Euroopan ja Etelä-Amerikan korkeakouluverkkojen yhteistyöohjelmien edistäminen, jotta voidaan toteuttaa yhteisiä akateemisia toimintoja sekä helpottaa perustutkinnon suorittaneiden henkilöiden ja yliopisto-opiskelijoiden vaihtoa ja muita toimia, joilla edistetään Etelä-Amerikan maiden alueellista integraatiota ja vahvistetaan kyseisten maiden välisiä yhteyksiä.

Sen toiminnot ryhmitellään kahteen alaohjelmaan:

— Alaohjelma A — Laitosten johdon alalla tehtävä yhteistyö

— Alaohjelma B — Tieteellisen ja teknisen koulutuksen alalla tehtävä yhteistyö

Alaohjelman A — Laitosten johdon alalla tehtävä yhteistyö — tavoitteita ovat

- akateeminen ja hallinnollinen johtaminen,
- akateemisten arvosanojen, arvojen ja tutkintojen tunnustaminen,
- opintosuunnitelmien kehittäminen ja mukauttaminen sekä tarvittaessa yhdenmukaistaminen,
- korkeakoulujen ja yritysten välinen yhteistyö,
- koulutustoiminnan uudistaminen ja systematisointi,
- laitosten arviointi.

Alaohjelman B — Tieteellisen ja teknisen koulutuksen alalla tehtävä yhteistyö — tavoitteita ovat

— opintosuunnitelmat, jotka tukevat

— jatkokoulutusta (Ph. D.- ja M.A.-tason tutkinnot sekä ammatillinen erikoistuminen),

— täydennyskoulutusta (opiskelijoille, jotka suorittavat korkeakoulututkinnon kahta viimeistä vuotta),

— yhteisten tutkimusprojektien laatimista.

Alfa asettaa etusijalle akateemiset projektit, jotka liittyvät

— talous- ja yhteiskuntatieteisiin ja erityisesti seuraaviin:

— yritysjohtaminen,

— julkinen hallinto,

— talous ja talouslainsäädäntö,

— ympäristötutkimukset,

— alueellinen integraatio,

— maaseudun kehittäminen,

— alue- ja kaupunkisuunnittelu,

— sosiaali- ja koulutuspolitiikka;

— tekniset tieteet,

— lääketiede ja muut terveydenhoitoalat.

Euroopan yhteisön ja Etelä-Amerikan maiden korkeakouluja pyydetään ystävällisesti esittämään alaohjelma A:n ja alaohjelma B:n mukaisia projekteja. Alfa-ohjelmaoppaita ja projektien esittämistä varten tarvittavia lomakkeita on saatavissa Alfa-ohjelman teknisen tuen toimistosta, jäsenvaltioissa toimivista Euroopan komission toimistoista sekä Euroopan komission Etelä-Amerikan edustustoista.

Lisätietoja ja hakemuslomakkeita osoitteesta:

BAT/CEEETA, rue Joseph II 36-4°, B-1000 Bruxelles, puh. + 32 2 219 0453, telekopio + 32 2 219 6384.

Hakemusten viimeinen jättöpäivä: 30. 4. 1997.

Seuraavat kutsut:

10/1997